

Potomci Dvořáka budou
v Chicagu na prohlášení
Dvořákova dne 12. srpna

Pokrač. na str. 3

Second Class Postage Paid at Berwyn, Illinois

1891 - 1993
102
YEARS OF
PUBLISHING

DENNÍ HLASATEL

Czechoslovak Daily Herald

Founded - Založen 1891

1891 - 1993
102
YEARS OF
PUBLISHING

USPS 002670 • VOL. CII

STŘEDA 11. SRPNA 1993 • ČÍSLO 57 • WEDNESDAY AUGUST 11, 1993

65c

ZPRÁVY

■ TOKIO, Japonsko

Nově zvolený ministerský předseda Morihiro Hosokawa, který slíbil dohlápnout na rozšířenou politickou korupci v Japonsku, jmenoval v pondělí kabinet, který obsahuje zapřisáhlé reformisty, "nepolitikáře" a rekordní počet žen. Vytvořil proto křeslo pro v 23-členném kabinetu pro ministra pro politickou reformu.

Císař Akihito přijal přísahu členů za zavřenými dveřmi v pondělí.

Koalice sedmi stran, která má malou většinu 259 křesel v nižším domě parlamentu o 511 křeslech zvolila Hosokawu za ministerského předsedu minulý pátek. Tři ženy získaly kabinetní místa — o jednu víc než jmenoval dřívější min. předseda Toshiki Kaifu v r. 1989.

Generál Rasim Delić, vůdce bosenské armády přijel v neděli na sarajevské letiště, aby se setkal se svým srbským protějškem. Měli spolu hovořit o Srby slíbeném odtažení z důležitých hor nad Sarajevem.

Bezbrannost demokracie

Jan Černý

Mezi akty plánovaného odzbrojování demokracie ve státech střední a východní Evropy pokládám stále připomínanou zásadu, že každý člověk má právo usadit se a žít kdekoli na světě (jakoby se říkalo: můžeš jít na oběd do kterékoliv domácnosti a můžeš se tam i vyspat). Realizace této nanejvýš podezřelé "ideální" zásady by v krátkém čase vygumovala identitu malých národů, zatímco supernárody by si dál přísně hlídaly dodržování přistěhovaleckých kvot (či výběru na trhu utečenců), jako dosud. Ve jménu demokracie se prý nemáme, a ani nesmíme, bránit přistěhování osob, v podstatě pachatelského typu a ve svém národě viditelně nežádoucích, které kupodivu i v době dnešní "odpouštivé demokracie" s nápadným kvapem opouštějí svá předchozí "působišť".

Plánovitě prosazovaná bezbrannost demokracie se prozrazuje i tím, že nám ukládá otvírat hranice, náruč i kapsy pašerákům a kočujícím nemakačenkům, bez možnosti poslat je "šupem" do domovské vlasti či obce, jak bývalo běžným zvykem i za Masaryka.

Umrťování sebeobraně schopnosti demokracie spatřuji též v tom, že

pokračování na str. 5

Ta druhá sovětská nukleární hrozba

Paul Harvey

Conservative Chronicle, 7. července 1993

4. července — Během desetiletí, kdy se svět obával, že moskevští vůdcové by mohli stisknout červený knoflík a začít nukleární válku, existovala větší hrozba, o které jsme se dověděli teprve teď.

Ta větší nukleární hrozba nebyla od zbraní, ale od "rozliti" radioaktivity, z nepozornosti či nedbalosti, ze zhoršujících se nukleárních zařízení v Kazachstánu, na Litvě a na Ukrajině.

Svět se dověděl z "nehody" v Černobylu v r. 1986, že nukleární zařízení jsou "zranitelná!"

Inspekce na místě teď objevuje nukleární generátory první generace v Arménii bez přiměřených chladičích systémů s reaktory poškozenými vandalismem.

Pokračování na str. 4

Národ s největšími výhodami — Čína

Martin Colman

Democracy Bulletin, léto 1993

To, že Bill Clinton obnovil doložku MFN (Most Favored Nation) pro Čínu, ačkoliv během kampaně slíbil, že to neudělá, není žádným překvapením — je to jakýsi jeho standartní vzor. Co je víc znepokojující je fakt, že názory značného počtu veřejnosti na obnovení doložky největších výhod podporovalo mnoho konzervativních a protikomunistických táborů a skupiny pro lidská práva.

Tito lidé nepopírají skutečnost, že v komunistické Číně existuje veliký útlak, že Čína nadále okupuje Tibet, denně provádí popravy, nařizuje potraty ve jménu "plánování rodin", všeobecně šlape na většinu jiných základních lidských práv. Toto všechno připouštějí, ale argumentují, že Čína se mění, že povolením MFN podporujeme reformu, ale kdybychom MFN odepřeli, zahnali bychom Čínu do izolace, a všechny možnosti reformy by byly ztraceny.

Ti, kteří byli pro tuto obchodní doložku byli dále toho názoru, že bude

Pokračování na str. 4

Zdá se, že Bushovi to nevyjde

Karel Jezdinský — RFE

Realizace smlouvy o severoamerickém pásmu volného obchodu naráží na vážnou překážku. Federální soudce ve Washingtonu dospěl k názoru, že v dané formě by tato smlouva mohla mít za následek porušování zákonů Spojených států o ochraně životního prostředí a že ji tedy prezident Clinton nemůže předložit kongresu k projednání a jeho senátu k ratifikaci.

Smlouva známá pod akronymem NAFTA byla podepsána vloni v říjnu prezidenty Spojených států a Mexika a předsedou kanadské vlády. Mělo by ji být vytvořeno největší pásmo volného obchodu na světě. S trhem, který zahrnuje víc než 360 milionů obyvatel. Předpokládalo se, že by

Pokračování na str. 4

■ WASHINGTON

Méně než dva dny po schválení plánu na snížení deficitu usilovali někteří klíčoví zákonodárci a Clintonovi administrativní úředníci o další snížení rozpočtu, ačkoliv se neshodovali v detailech.

Na televizních programech v neděli se shodli v tom, že je třeba dále snížit vydání a tak zpomalit další zvyšování rozpočtového schodku, který je nyní \$496 bilionů.

Senátor Bob Kerry (D-Neb.), jehož rozhodnutí v poslední minutě podporovat rozpočtový plán bylo kritické k jeho schválení řekl, že

plán je "příliš mírný" k napadení tak obrovského deficitu, a navrhol další snížení, včetně platů kongresníků. Vůdce menšiny Bob Dole (R-Kan.) navrhl, aby všechny vládní programy byly sníženy o 5%, kromě programů, týkajících se chudých. Zákonodárci souhlasí, že národní dluh bude bez přestání vzrůstat, nebude-li dále sníženo vydání. Mluví Domu Tom Foley předpověděl, že administrace pošle kongresu nový zákon o snížení začátkem října a poznamenal, že ačkoliv někteří členové kongresu budou chtít zredukovat COLAS (entitlements), "je to politicky nanejvýš nesnadná otázka k odhlasování."

■ WASHINGTON

Zůstává pro historiky rozhodnout, bylo-li by bývalo možno udělat něco nebo ne k záchraně Bosny před krvavým a pomstychtivými vášněmi. Na svědomí Západu je teď otázka, co udělat pro poražené bosenské muslimy, pro raněné v Sarajevě a v jiných obležených městech, kteří se pokoušeli zachránit demokratickou multietnickou Bosnu.

Rev. Carol Blackwell s maskou proti zápachu z povodně, vynáší věci z domu farníka v La Grange, Missouri.

Jejich Bosna je mrtvá a jejich budoucnost bezútěšná. Jejich osud je v rukou jiných. V Ženevě vítězní bosenská Srbové a Chorvati, s povzbuzováním mezinárodních prostředníků a diskretním přikrýváním západních vlád, chtějí rozdělit Bosnu na tři spojená etnická území.

Muslimové, největší etnická skupina Bosny s 44 procenty předválečného obyvatelstva bude mít štěstí, dostane-li nakonec 30% území a mohla by dostat méně. Jediná jejich druhá alternativa je "exterminace".

Tak zvaný "plán pro mír" na konferenčním stole v Ženevě byl z větší části připraven srbským vůdcem Miloševićem, radikálním nacionalistickým "kmotrem" bosens-

ských Srbů, a jeho chorvatským protějškem Franjo Tudjmanem. Bosenské hlavní město Sarajevo je na pokraji zhroutil. Úředníci NATO se měli sejít v pondělí v Bruselu k rozhodnutí o zamýšlených náletech proti Srbům, jestliže nepřestanou obléhat Sarajevo. Ale je stále ještě naděje, že hrozby pomohou a Srbové poleví. Jeden starší americký státní úředník řekl: "Doufáme, že vykoupíme čas, a také doufáme, že letecké útoky pomohou Bosňanům dostat lepší konečné podmínky."

Mezinárodní vyjednávači v Ženevě, Lord Owen a Thorvald Stoltenberg mají obavy, že letecké útoky by mohly zmařit možnost ujednání mírového ukončení bojů a mohly by ohrozit životy nějakých dvou milionů Bosňanů.

■ WASHINGTON

V odezvu na volání podpůrných organizací, aby lidé poslali — ne potraviny nebo šatstvo — ale peníze, otevírají Američané svá srdce a peněženky pro oběti povodně.

Pořádáním koncertů se vybralo tisíce dolarů; lidé se vzdávají dovolených, aby pomohli. A církve posílají peníze a dobrovolníky na pomoc k čištění a opravám.

Červený kříž doposud vybral \$15.8 milionů a přispěje \$15 až \$20 milionů. (Pro oběti hurikánu Andrew dal \$83.7 milionu). Armáda spásy vybrala \$6 milionů a odhaduje, že nakonec daruje \$25 milionů. Na území povodně již pracuje 14,000 dobrovolníků ve dne v noci, a Armáda spásy říká, že potřebuje ještě další. Organizace poskytují miliony jídel, přikrývek a přístřeší.

■ WASHINGTON

President Clinton odsoudil zabít čtyř amerických vojáků v Somálsku minulou neděli a řekl, že U.S. se vynasnaží najít ty, kteří jsou zodpovědní, a podnikne příslušné kroky. Řekl také, že původní počet 20,000 amerických vojáků, byl snížen na 4,000.

Zabití vojáci byli částí rutinové

patroly o dvou vozidlech v jižním Mogadishu. Vraceli se do základny, když vedoucí vozidlo s oněmi čtyřmi narazilo na položenou minu na předměstí Mediny. Na následující vůz se intenzivně střílelo, ale pozemní vojsko jim přišlo na pomoc chráněno americkými útočnými vrtulníky. Do patroly bylo přidáno více vojáků, a některé ulice v Mogadishu byly zavřeny vojskem.

Od začátku mise v Somálsku bylo včetně těchto čtyř zabito celkem 12 amerických vojáků. Třináctý Američan, civilní armádní zaměstnanec, byl zabit v prosinci, když jeho vůz najel na minu.

■ OLIVE BRANCH, III.

Voda ustupuje, ale mnoho obytných domů, obchodů i celých měst je doposud ponořeno až pod 15ti stopami vody, takže není možno určit škodu, kterou zátopy způsobily. Avšak autority v devíti nejvíce postižených státech prozatím odhadují škody na \$12 bilionů nebo víc.

Zemědělské škody by mohly být víc než \$7 bilionů, včetně \$1.5 bilionu jen ve státě Minnesota, podle guvernéra Arne Carlsona. V několika státech bylo zničeno až 30% sklizně kukuřice a sojových bobů.

Státy hlásí stamilionové škody na veřejném majetku, jako na silnicích a zařízeních pro zpracování vody, a menší, ale bolestné ztráty na golfových hřištích. Nesčetné protřené hráze budou muset být opraveny. Autority říkají, že teprve až voda zcela opadne, bude možno určit skutečné škody. Ale zátopy budou mezi nejnákladnějšími přírodními pohromami, možná hned za loňským hurikánem Andrew, který způsobil \$16 bilionů v pojistěných škodách, podle Insurance Information Institute.

Udělejte vašim doma radost v tomto roce
a předplat'te jim Hlasatel.

Pro vás je to mnohem snadnější než pro ně.

Naše zprávy jsou pořád aktuální.

Pomůžete jim a nám také.

CENY PŘES MOŘE V U.S. DOLARECH:

Denní a Nedělní	Nedělní pouze
• 3 měsíce . . . . \$ 45.00	\$26.00
• 6 měsíců . . . . \$ 84.00-	\$45.00
• 12 měsíců \$150.00	\$78.00

Czechoslovak Daily Herald
DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935
Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (in US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$30.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$28.00	6 months \$55.00	\$33.00
12 months \$80.00	\$50.00	12 months \$99.00	\$60.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny etnace, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uverejňenými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zasláné články. Zasláné rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS
in US Dollars

3 months \$ 45.00	\$26.00
6 months \$ 84.00	\$45.00
12 months \$150.00	\$78.00

Jestli nechceme být dobrovolně otroky, nevolme milovníky šokové terapie

Ataman

Jednak proto, že se jedná o lidi, kteří tonou ve funkcích i v moři příjmů a nemůžeme se jich tedy nic dotknout, nejméně už jejich terapie. A též proto, že vůle aplikovat šokovou terapii na příjmově nejzranitelnějších občanech, svědčí o přítomnosti odborného i morálního sadismu v jejich charakteru. Trapiči živočichů se také kochají a diví, že kupříkladu moucha po utrnutí jednoho křídla nemůže (či nechce?!) létat. Může ale přece docela dobře žít, ať zapomene na možnost létání a je ráda, že žije!

Peníze pro mne nikdy nebyly fetišem (žena mě proto často udílí důtku názvem Onassis). Nyní však vím, že zloděj, lupič, který mi bezohledně vyprázdňuje kapsy a nechá mi v nich jen pár korun na chleba a na vodu, je vlastně vážený, vědecký šokový terapeut, který mě vyléčí z onassiského nezájmu o peníze a přitom pomůže sobě i "své společnosti", tedy zabije hned tři mouchy jednou ranou (ale zajdu jediné já). A to nikoliv ranou zezadu do týla, ale čestně a pěkně zepředu a před tváří celé naší (bezbranné) i světové veřejnosti, která se na tu šokovou akci prý dívá s uspokojením. Já si myslím, že spíš kroučí nevěřičně hlavou nad tím, co si u nás jeden kdosi na kohosi v milionovém počtu může dovolit. Beztrestně dovolit! A my nemáme možnosti proti takovému násilí a bezpráví reálně ani pípnout, protože bychom tím prý destabilizovali stát a znervózili šíleného šokového terapeuta. Máme však možnost ho a jeho stranu či strany nevolit, a to učiníme!

Proti obíračům zmražených a umírajících budou muset voliči vymyslet rovněž nějakou obrannou šokovou terapii, jenže nemajíce lupičsko-mocenských prostředků, zbude jim opravdu jen volební instrument. Budou-li všichni postižení volebně jednotní, dočkají se, že po aplikaci této jediné dosažitelné volbě šokové terapie, bude spřežená kolekce zabydlených šokových terapeutů vykopnuta z vládních křesel — odshora až dolů. Vykopnutí sice nepůjdou dalším životem o žebrácké holi — což by za jejich další vlády zajisté čekalo větší část občanů — ale odstěhují se ke svým valutovým kontům a budou zdáli na nás pošťkávat. To mohou. Bude to však stále lepší, než jejich přehorlivá přítomnost ve finančně-kastračním sále u operačním stůlů.

Jestli mají rodiny (rádi se honosí rodinnou morálkou asi tak, jako když diktátory pro skelné oči kamer líbali uhýbající se děti), měly by je tyto rodiny upozornit na zločiny vůči milionům obyčejných nezajištěných občanů, pokud ještě samy nejsou zaslepeny leskem nahrabaného zlata, které za jisté (často zákonité) situace ještě vůbec nemusí pro ně znamenat pohodlí, jistotu a bezpečnost.

Jenomže na cit rodin oněch "dobrodějů" nemůžeme sázet a musíme se spolehnout na sebe, své rodiny a známé, řkouce: Jestli nejsme otroci ani zbabělci, nevolme pachatele ani milovníky šokové terapie! — Jestli otroky jsme, zvolíme pokračování otroctví dobrovolně. Dráby již známe, takže nás pak nemůže nic překvapit. I to je jistota — bída a smrti. Amen!

Svazky mezi U.S. a Čínou se rozplétají v kritické době

Zatímco tisk je plný řečí o vážné nemoci Denga Xiaopinga, vůdce Rudé Číny, zdá se, že americké vztahy k Číně a kritické znalosti o této zemi se rozpadly, jak říkají západní diplomati v Bejingu. Říkájí, že onemocnění vůdce mělo za následek změnu v americkém postoji vůči Číně. Jsou k tomu tři důvody: 1. Americké vojsko objevilo, že je špatně informováno o vývoji v čínské armádě, od té doby co byly přerušeny vztahy po tiananmenském masakru v r. 1989. To ukončilo dost těsné vztahy, které byly navázány v předešlých deseti letech. Je naléhavé, abychom znovu navázali těsné styky, protože armáda pravděpodobně převezme na sebe moc po Dengově smrti. 2. Protože se svět stává více nejistým a rozdrobeným, je spojenectví s Čínou stejně důležité jako bylo za "studené války". 3. Čína velmi rychle roste hospodářsky a má jednu z nejdynamičtějších ekonomii na světě. Na příklad, 15 procent amerického exportu bude letos svázáno s dodáním 47 letadel Boeing do Bejingu. Prvním znamením zlepšeného spojení budou vojenské návštěvy vysoké úrovně. Ale neočekává se žádný zákaz dodávek vojen-

ské technologie. (Intelligence Digest)

Severní Korea může mít 6 až 7 nukleárních zbraní

Přehled informovaných zdrojů, který provedl Intelligence Digest naznačoval, že Pyongyang by již mohl mít 6 až 7 operativních nukleárních zbraní. Zdroje dodávají, že Severní Korea také podepsala smlouvu na dodání 150ti strel Nodong I Iránu. S okruhem 1,300 kilometrů jsou opravdovou hrozbou Izraeli.

■ JERUSALEM, Israel

Mírový proces na Středním Východě, který byl podle státního sekretáře Warrena Christophera obnoven, "vyjel z kolejí" v neděli, když hlavní tři členové palestinské skupiny oznámili svou resignaci vůdci PLO Yasseru Arafatovi v Tunisu. Ale všeobecně se věřilo, že Arafat jejich resignaci nepřijme.

Naše největší sláva nespočívá v tom, že nikdy nepadneme, jako spíš zvedneme-li se po každé, padneme-li.

O. Goldsmith

Sdružení českých svobodomyšlných škol přijme

UČITELKU ČEŠTINY

na 3 hodiny týdně
(vždy v sobotu od 9 do 12 hod. dopol.)
pro školu Brookfield, která je v sokolovně
na ulici Prairie v Brookfield.

Znalost angličtiny nutná.

Pro podrobnější informace volejte č.tel.
(708) 652-0435

Z Humoresky

*Lesem, polem i dědinou,
písničku slyším jedinou.
Píseň jenž mám tolik rád:
Ó země česká, ó jak jsi hezká
po Tobě touží srdce mé,
Tvé hory, města mě láká cesta
až pomine hněv a zloba,
potom přijde zas ta doba
kdy písně budem pět.*

ANTONÍN
DVOŘÁK

Polomci Dvořáka budou v Chicagu na prohlášení Dvořákova dne 12. srpna

Ve čtvrtek 12. srpna v poledne budou dědicové českého skladatele Antonína Dvořáka v obchodě Chicagského symfonického orchestru, 224 South Michigan Avenue v Chicagu, kde přijmou proklamaci starosty Richarda M. Daleyho, prohlašující 12. srpen za Den Antonína Dvořáka. Representant z Departmentu kulturních záležitostí přednese proklamaci. Přesně před sto lety na den dirigoval skladatel Chicagský symfonický orchestr v Český den na Světové kolumbijské výstavě.

Vnuk, pravnuk a pra-pravnuk, všichni, kteří nesou jméno českého skladatele Antonína Dvořáka, se také setkají s veřejností a budou dávat své podpisy do nově uveřejněných pamětí skladatelova druhého syna Otakara v knize Antonín Dvořák, můj otec — Antonín Dvořák, My Father, kterou vydal Czech Historical Research Center ve Spillville, Iowa. Tito tři mužové s rodinami přijeli do Spojených států, aby se zúčastnili oslav stého výročí pobytu svého slavného předka ve Spillville, Iowa.

*****

SPARTA A.B.A. CHICAGO

pořádá

v neděli 15. srpna 1993

letní piknik

v North Riverside, zahrada č. 1

ZAČÁTEK V 10 HODIN

K tanci a poslechu bude vyhrávat Sudea

OBČERSTVENÍ:

chlazené nápoje, domácí pečivo, klobásy, uzeniny
a tradiční bramborové placky.

Nebude chybět ani tombola a volejbalový miniturnaj za účasti týmů Sparty, Dobrá pozice a Berwyn Stars. Přijďte mezi nás - pomůžete svojí účastí v další spartanské sportovní zítřky.

Srdečně zve
Organizační výbor Sparty

*****

Nukleární neštěstí v Černobylu efektivně zadrželo expansi nukleární energie v dřívějším Sovětském svazu — takže nebezpečí ji vlastní zde naznačená jsou již většinou za námi.

Počet reaktorů, operujících v Ruské republice klesl z 35 v roce 1986 na dnešních 24. Ctižádostivé plány zčtvrtnásobit výrobu nukleární energie byly odloženy. Konstrukce šestnácti reaktorových jednotek byla zastavena, plány na dva tucty dalších reaktorů zrušeny.

Nukleární energie dnes tvoří pouhých 11 procent elektřiny Ruské federace.

Přestávka ve vývoji nukleární energie je asi u konce. Bylo vydáno vládní nařízení k dokončení některých reaktorových jednotek, bude-li možno najít peníze na jejich financování.

Avšak přehled dřívějších bezpečnostních postupů nevzbuzuje důvěru. Rusové nemají naši "bezpečnostní kulturu, naše svědomí pro bezpečnost."

Regulační mechanismy jsou zcela nepřiměřené, nedostačující, a umístování závodů blízko seismických rozsedlin — faults — straší západní pozorovatele.

Dr. William C. Potter z Institutu pro mezinárodní studie v Monterey v Kalifornii řekl: "Jednou z krutých ironií černobylského neštěstí je, že anti-nukleární účinek zastavil produkci zdokonalených moderních zařízení a zvýšil spoléhání se na zastaralé nespolehlivé reaktory."

Západní nukleární specialisté skoro bez výjimky usoudili, že jak první tak druhá generace ruských reaktorů je velmi chybná v návrhu, kvůli fyzické nestálosti jejich jádra. (Také kvůli šmejdovému způsobu, jakým jsou stavěny a udržovány.)

V starém sovětském režimu byla spotřebovaná pohonná látka odvážena od reaktorů a skládána jinde bez ohledu na následky pro životní prostředí.

Ted', když se uvažuje o expansi nukleární energie, tytéž hospodářské ohledy, jsou dokonce více akutní.

V osvěceném vlastním zájmu našeho národa, Spojené státy zahájily pětadvacetimilionovou Lisabonskou iniciativu nukleární bezpečnosti.

Národ s největšími ...

povzbuzovat obchod, a rozšíření obchodu znamená zvýšení komunikačních a informačních spojů s ostatním světem. To opět uspiší pád komunistické ústřední kontroly, právě tak jak to bylo v Sovětském svazu. Dále poukazují na kapitalistickou revoluci v jižních pobřežních oblastech Číny jako na příklad, jak komunismus uvadne, a MFN tento proces urychlí.

Národní rada pro podporu demokratických hnutí má jiný názor. Za prvé, je tu nejdůležitější důvod morální, a za druhé, nebudo to fungovat. Uvalili jsme sankce na Jižní Afriku za zločiny proti lidskosti méně odporné než to, co se děje v Číně. Jestli tvrzení, že "obchod podporuje reformu" platí pro Čínu, proč ne pro Jižní Afriku?

Když je doložka podporována jako prostředek pro povzbuzení reform, možná bychom se měli podívat, jak se osvědčila v minulosti.

Během let 70-tých jsme dali MFN Polsku a změnili jsme je z exportní země s velice malým zahraničním dluhem v importéra s obrovským zahraničním dluhem nějakých \$40 bilionů. Během té doby se komunistická vláda stala větším utlačovatelem, ne menším.

Povolili jsme MFN Rumunsku, "abychom podpořili Ceauseskovu reformní politiku" a pohroma, kterou tento prezident dopustil na svůj lid, sotva potřebuje zmínky. Fakt je, že Rumunsko ještě dnes zaostává v reformách za celou východní Evropou.

A bylo by neodpuštělné, kdybychom se nezminili o tom, že Západ poskytl víc než 40 bilionů dolarů Gorbačovovi v naději, že to povzbudí reformy. A jen to prodloužilo vládu komunistů — nic víc — takže když Jelcin zavedl demokracii, hospodářství bylo ještě beznadějnější s \$40 biliony dluhů navíc.

O otázce MFN existuje na veřejnosti nedorozumění. Všeobecně se myslí, že to znamená dovolení, aby výrobky přicházely na trhy U.S., při přednostních celních sazbách importního cla. Avšak to není ta nejdůležitější část doložky o největších výhodách. Status MFN znamená také příležitost získat členství v IMF (International Monetary Fund), GATT (General Agreement on Tariffs and Trade — Všeobecná úmluva o celních sazbách a obchodu) a ve Světové bance.

Skutečná výhoda doložky MFN pro Čínu není to, že její výrobky mohou přicházet na americký trh při výhodných clech, protože vlastně jejich zboží, vyrobené otrockou prací, nemá pravdivé výrobní náklady. Skutečná výhoda je někde jinde. Znamená to, že Čína bude schopna vypůjčovat si od těchto mezinárodních finančních institucí včetně vládních těles Spojených států jako je Exportní a Importní banka a Commodity Credit Corporation. Všechny ty instituce jsou podporovány poplatníky U.S. Nevěříme, že americký poplatník by měl být povinen financovat výrobky otrocké práce Číny.

Je dobře si připomenout, že na letošní Světové konferenci UN ve Vídni se Čína připojila ke skupině národů, která se přimlouvala za "rozředění" Universální deklarace lidských práv z r. 1948, aby bylo možno brát ohled na "kulturní rozdíly mezi národy". Druhé národy, které volily s Čínou pro tento návrh byly Jemen, Sudan, Kuba, Libye, Vietnam, Burma, Syrie, Irán, Irák a Severní Korea. Vskutku kulturní rozdíly!

Mezi jinými účely má poskytovat výcvik v bezpečnosti a pomoc při budování regulační základny v Rusku a na Ukrajině.

Po dvě generace jsme tam nechali "děti hrát si se zápalkami". To, že nezpůsobily světový požár, je skoro zázrak.

Zdá se, že...

mohla vstoupit v platnost k 1. lednu 1994 po ratifikaci v zákonodárných sborech všech tří států. Až dosud ji však, po velké polemice, ratifikoval jen kanadský parlament. V Mexiku, pro které je tato smlouva zvláště výhodná se neočekávají problémy. Na největší kritiku však dosud narážela ve Spojených státech. Jsou proti ní především vlivné odbory, které se obávají přesunu řady amerických podniků do Mexika, kde je levnější pracovní síla, konkurence Mexičanů, kteří by mohli ve Spojených státech pracovat za nižší mzdy a celkově tak poklesu životní úrovně amerických pracujících. A jsou proti ní i jiné zájmové skupiny jako právě ochránci životního prostředí, kteří upozorňují na to, že v Mexiku jsou ekologické předpisy mnohem volnější než v USA, a ty co existují, se prý beztak nedodržují. Tvrdí, že by mohlo být narušeno životní prostředí především v oblastech amerického jihozápadu, které sousedí s Mexikem. A i někteří ekonomové varují, že ekonomika dvou vyspělých průmyslových demokracií Spojených států a Kanady není plně slučitelná s ekonomikou Mexika. Také Bill Clinton za loňské volební kampaně měl vůči smlouvě určité, i když ne zásadní námítky. Zatímco nezávislý prezidentský kandidát Ross Perot ji odmítal zcela. Hlavní architekt NAFTA, bývalý americký prezident Bush a mexický prezident Salinas ale tvrdili, že severoamerické pásmo volného obchodu je nezbytné, má-li tato oblast obstát ve stále větší mezinárodní konkurenci a že nepoškodí zájmy žádné zúčastněné země. Z amerického hlediska by pak mělo mimo jiné vyřešit i vážný problém s miliony Mexičanů, kteří přicházejí do Spojených států za prací ilegálně.

Clinton po svém vítězství v prezidentských volbách prohlásil, že bude smlouvu podporovat a hodlal ji předložit v září kongresu tak, aby mohla být ratifikována ještě do konce letošního roku. Výnos federálního soudce mu tu ale nyní v podstatě zakazuje, neboť podle jeho mínění by se vlastně předkládal návrh zákona, který je v rozporu s jinými platnými zákony. A jde tu právě o ty ekologické. Soudce požaduje, aby vláda napřed vypracovala a předložila kongresu podrobnou studii o ekologickém dopadu smlouvy o volném obchodu na Spojené státy. Clintonova vláda ihned oznámila, že se proti tomuto výnosu odvolá. Podle jejího názoru smlouva životní prostředí neohrožuje. A vláda už také dojednává s partnery určité úpravy ve smlouvě, které by se týkaly právě ekologických záležitostí. Požadovaná studie by si vyžádala mnoho času a nákladů. A

kromě toho federální soudce prý porušuje ústavní a výsadní prezidentovo právo vyjednávat smlouvy s cizími státy. Takové smlouvy musí pak sice schválit senát kongresu. Prezident by je však ani nemohl vyjednávat, kdyby je nemohl ke schválení ani předložit. Senátor John Mc Kay, jeden z hlavních stoupenců NAFTA řekl, že soudcovo rozhodnutí je hanebným pokusem omezit prezidentova práva a že tento soudce jménem Richi se zjevně nevyzná v ústavě. Nicméně soudcův výnos je příkladem vlivu jaký mají v Americké různé zájmové skupiny. V tomto případě jde hlavně o tři, které smlouvu žalovaly. Tak zvaný Sierra Club a skupiny s názvem "Veřejný občan" a "Přátelé země". Problém je v tom, že jejich úspěch může povzbudit další a ještě vlivnější odpůrce smlouvy z řad oborů a také černošských a hispánských organizací, aby proti ní obnovily tažení. Mohlo by to povzbudit také její odpůrce v Kanadě, kde by po nadcházejících volbách mohla přijít k moci vláda, která jí není nakloněna. A ohrozilo by to také prestiž mexického prezidenta, který tuto smlouvu považuje za vrcholné dílo své politiky. Po zprávě o rozhodnutí amerického federálního soudce v Mexiku klesly výrazně akcie. Neznačená to ovšem, že se smlouvou NAFTA je už konec. Odvolací řízení se ale může protahovat a bude-li muset zasáhnout Nejvyšší soud, může to trvat ne měsíce, ale třeba i roky. Clinton je sice optimista a jeho tiskový mluvčí D. Mersová řekla, že 1. leden příštího roku zůstává termínem pro ratifikaci smlouvy. Na druhé straně určitý odklad nemusí být prezidentovi proti mysli. Její projednávání v kongresu by vedlo v této době k nežádoucí konfrontaci prezidenta s odbory. A v senátu nemá beztak zajištěnu pro její schválení bezpečnou většinu. Jeho vláda by mohla využít času, aby americké veřejnosti vysvětlila přednosti této smlouvy a přestala tak přenechávat iniciativu jen jejím odpůrcům.

Pinnacle Home Improvement Loans

Žádné vydání za odhad! Žádné vydání za Title! Žádné vydání za zápis!!!

PŮJČKY DO \$5,000

Joan Iwema
First National Bank of Cicero
6000 W. Cermak Rd, Cicero
(708) 780-4970

Doug Jankovic
Berwyn National Bank
7112 W. Cermak Rd, Berwyn
(708) 780-2025

Members FDIC

(Dočasná nabídka)

Jan Černý

Jako tvrzení to ob stojí. Proč ne? Stejně tak lze říci, že víra je nemoderní a bylo by v tom možná víc pravdy, než je ve směru k vlastenectví. Jenomže, budme upřímní: Dnes není doba pro povrchní vlastenčení, nebo pro sobecké církevnictví. Podívejte se však na věc i jinak:

Před vstupem do Evropy si uvědomuji, že vlastenčení, jaké známe ze spolkařských akademií z let první republiky, by těžko mohlo dát něco posilujícího člověku, který vstupuje do evropského lesa, z něhož má trochu strach. Vlastenčení by bylo nanejvýš oním příslovečným "pískáním si v lese". — Jsem však pevně přesvědčen, že právě v mnohonárodním celku sjednocené Evropy si plně a nově uvědomíme význam i cenu vlastenectví a budeme si víc vážit naší kultury i řeči a sami sebe navzájem. Takto vyvolaný jev bude přirozenou, nebo chcete-li obrannou reakcí na nevyzkoušenou situaci, zvláště když po prvorepublikovém vlastenectví (i vlastenčení) nastalo neznabožské, poučkové období, kdy slovo "vlast" a "vlastenectví", bez kádrového doprovodu slovem "socialistické", mohlo být důvodem k podezření ze spiknutí proti socialistickému internacionalismu, k vyloučení ze společnosti a ze zaměstnání. Věřící byli tehdy na tom stejně jako vlastenci.

Věřím, že v další fázi sjednocování Evropy, a i po jejím dokončení, nabude vlastenectví dokonce hodnoty jakési osobní legitimace, kdo jsem a odkud jsem, jinak bych byl podezřelý — cože a kdože vůbec jsem.

Jestli se mnou sdílíte nelásku a apriorní podezření k nedobrovolnému zcelování oblastí do velkých celků, při současném stírání a bagatelizování identity (což usnadňuje ovládnutí, ale nenavozuje porozumění mezi manipulovanými lidmi a státy), pak budete se mnou souhlasit i dále: Počínaje Jaltou 1945, kde byl rozdělen svět a Evropa, kde malé národy byly vykleštěny od samostatnosti a suverenity, stalo se v organismu lidské společnosti něco divného. Bylo sice zabráněno válkám (měli dost práce s hlídáním), byl v podstatě zachován mír (jenže drahý a po zuby ozbrojený), ale napětí rostlo a houstlo do situací "na okraji propasti či světové války". S tím pocitem se žilo vlastně stále. Nebylo to jen proto, že v Jaltě se spojila demokracie s diktaturou, nýbrž tím, že vznikl setrvalý předpoklad ke katastrofě. Obrazně (i fakticky) začalo ubývat dýchacího vzduchu a pitné vody. Neprodyšným rozdělením politických oceánů se stalo, že vody začaly zahnívat a ohrožovaly ryby, ale i velryby, které se dlouho tvářily, že se jako nic neděje (a ono se dít ani nesmělo). Jinými slovy: V Jaltě byla zničena či narušena samočistící moc svobodného toku ve vztazích mezi velkými a malými státy, při čemž — ve zkratce — i malá šarvátka měla poté v sobě potenci ke vzniku příčiny světové války. Ostatně dodnes slyšíme mocensky výhrušné, nafoukané a nelogické konstatování, že (přeženu to) "jestli se na mne budete koukat zamračeně, může vzniknout světová válka!" A naopak: "Protože jste v pravý čas přestali na mne hledět skrz prsty, zabránili jste světové válce."

Nu, a to vše jen proto, že byla zrušena suverenita všech států a miliard jedinců, dění bylo zredukováno na prosazování vůle superstátů a jejich superlidí, které jen malinko podráždít, mohlo znamenat nedozírné následky. — Chyby (spíš úmysl) v jaltské architektuře jsou patrné na první pohled. Jaltsky koncipovaný světový dvojdům (v jejich řeči koldům) se od jisté doby stal neobyvatelný. Proto ty překotné změny v Evropě i ve světě od konce roku 1989 (vzpomeňte si, jak stejně — také všude — se daly změny po roce 1948, s kopírovanými velezradnými procesy! To vše dohromady potvrzuje stejný velmocenský rukopis, který je opět (bohužel či bohudík) patrný i ve fázích a podmínkách budování nové Evropy. To není slibné. To je alarmující!

Východisko ze situace vadně postaveného domu a možnost úniku z babylonských věží (eventuelně z jedné společně), vidím ve vzkříšení vlastenectví, které přestane být označováno za fašismus, nacionalismus a já nevím co ještě. Vlastenectví je vlastenectví, jako víra je víra, a chceme-li být demokraci, měli bychom to uzнат. Ale ze všeho nejvíc bychom se měli snažit o neprodlené obnovení vzpomínuté samočistící moci ve svobodném toku vztahů mezi malými a velkými, rovnoprávnými a

suverénními národy. Potom i pět miliard lidí, vlastníci legitimity, že jsou co jsou a odkud jsou, budou se ve vztazích mezi sebou řídit ozdravným příkladem států. Je přece (nebo by mělo být) logicky jedno morálka, platná pro velké i malé státy, pro státy a občany, pro silné i slabé.

Lidstvo, státy i jednotlivci, vměstnaní do Jaltské věznice, se nemohli po víc jak čtyřicet let realizovat. Proto vznikla ohniska napětí, odboje, a proto v jednotlivcích vznikala touha po násilí a sadismu, až do nezvládnutelných rozměrů. Terorismus je toho důkazem.

Lidé, státy i církve to všechno viděly a neučinily, co by za normálních poměrů bylo jejich povinností, protože se vědělo (a čekalo), že to "všechno závisí na supervelmocích" (výjimky potvrzují pravidlo). — Pociťují-li dnes přesto jakousi jistotu vybědnutí z rozbahněného kolejíška, je to proto, že vidím a věřím v sílu neorganizované, ale existující, pozemsky vlastenecké snahy o obnovení normálního života na planetě zvané Země.

Bezbrannost...

my — země počítající ve svém rozpočtu už nejméně od dob první republiky s výrobou zbraní — musíme trhy přenechat superzbrojařům, a naši nezaměstnaní si prý mají najít jinou obživu. — Obdobnou, vlezle zvědavou inventuru našich vnitřních poměrů (při utajování vlastních) provádějí světobankéři, s cílem svázat nás s jejich libovůlí. Být odborně příslušným ministrem, odmítl bych tento druh vlastizrádné kolaborace a naopak bych doporučil obranu — třeba výrobou dřevěných hraček, ale na "světové úrovni za světové ceny", včetně pokračující výroby zbraní a protizbraní, které by vypátraly politicky i fyzicky "neviditelné" zbraně supervelmocí ve vesmírném prostoru. Ostatně pokud vím, naše zbraně — až na známé a ukradené výjimky — používaly ohrožované národy ke své obraně.

Plány na postupné odzbrojování demokracie počítají s naší hloupostí, zavázaností vládnoucích osobností, se strachem a s neodvahou občana bránit se proti naordinovanému a dirigovanému "stěhování národů", při němž by se jeho národ ve vlastní zemi rozplynul promícháním s cizími prvky, nebo by se octl v téže situaci po vytlačení do ciziny — zatímco šéfové vyhlazovací laboratoře by uchránili sebe a své.

Na uvedené sebevražedné prvky a rady je nutno reagovat uvážlivěji a podrobovat je rozboru, abychom aspoň v dalším nepolykali návnadu i s udicí. Dary se přece dnes "nekonají", nabízené oprátky půjček bychom měli v zájmu existence národa odmítnout, i když ne všechny od každého. Na nadávky do "fašistických pozůstatků" bychom měli odpovídat "až po vás!!!", a stejně tak reagovat na obvinění z nacionalismu. Ty právě, novodobé, nepříliš zakamuflované nacisty — jednáním, není přece těžké rozpoznat, u nás i v jiných lokalitách, včetně jejich náhončích. O nich platí: "Po kariéře poznáte je!" — Proti nám jsou ve směšné menšině a osobně jsou zbabělí. Před ohodlanou většinou neutíkají, ale bleskově se schovávají do děr (mají je všude) nebo za cokoli, třeba za monstranci....

A jako by se dohodli, že kýženou bezbrannost naší demokracie (ale týká se to všech zemí střední a východní Evropy) lze nejudějněji přivodit tak, že prostě staré, opravdové bojovníky prohlásí za spolupracovníky StB a samy sebe (vnitřácky očištěné a dolary vydržované) prohlásí za bojovníky-osvoboditele. Přesně tak se to praktikovalo po 17. listopadu 1989, což bylo v podstatě domluvené předání moci za slib beztrestnosti. Z našeho hlediska to byl třetí největší podvod století: prvním byla VŘSR, druhým byla Jalta 1945 a třetím "sametová revoluce" (rozuměj středoevropsky v množném čísle a těsně před rozpadem diktatury) — vždycky ve známém obsazení a pojetí, v němž obyčejní občané hráli přidělenou roli blbce. — Že se "vítězné únor" i "listopadové odměny" vždy odehrávaly nápadně ve stejnou dobu a stejným stylem, nemusím zvlášť pro dospělé nijak zdrůrazňovat.

Hra o život národa bohdá skončí volbami, nejlépe předčasnými. Po nich už snad naše demokracie nebude směšně bezbranná a "režisérům" bude pak velmi slušet námi odmítnutá role slabomyslného. Odvetných kriminálů a šibenic už totiž bylo u nás i ve světě víc než dost. Nejpádnější odvetou bude v daném případě řádné osvětlení politické scény a uchopení svých osudů do vlastních, nevydlužených, nesvázaných rukou.

CENY DO EVROPY: Sept. od \$749.00

• PRAHA - July, Aug.	\$869.00
• VÍDEŇ	\$769.00
• FRANKFURT - July ..\$398.00, Aug.	\$599.00
• MNICHOV	\$749.00
• ŘÍM	\$789.00
• PAŘÍŽ	\$599.00
• LONDÝN	\$689.00
• Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky do 1 měsíce pobytu	\$789.00

Lodní zájezdy (cruises) za velké slavy:
2 osoby za cenu pro jednu osobu.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402

Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012

FAX 708-749-1350

G. ROBERT VLACH

Attorney at Law

POVOLENÍ V ILLINOIS, MICHIGAN, NEBRASKA

6922 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402
Telefon (708) 795-4400

VEŠKERÉ PRÁVNICKÉ SLUŽBY — VČETNĚ:

- Real Estate — nemovitosti — zastupování při prodeji a nákupu
- poslední vůle • pozůstatosti • svěřenectví
- osobní zranění • automobilové nehody
- zranění v práci a obchodních prostorech • workers compensation
- rozvody • vymáhání nároku na podporu a vymáhání výživného na děti
- dopravní přestupky včetně — drunk driving — suspended license
- kriminální obhajoba • misdemeanors and felonies
- přistěhovatelství • immigration • bankrot
- diskriminace v práci • daňové záležitosti — IRS a stát Illinois
- zastupování při vyřizování záležitosti v ČSFR

Ach ten mozek

K. J. T., Heřmanův Městec

Vědci prohlašují, že člověk využívá nanejvýš 15 až 20 procent kapacity svého vlastního mozku. Naším občanům se asi toto procento ještě snížilo, vlivem dlouhodobého působení komunistického ohlupování. Jinak by nebylo možné, aby tak dlouho nechápali hru, kterou s nimi sametoví následníci komunistů hrají. A musí to být pořádné snížení. Kdyby jejich mozky zabraly alespoň z 10 procent svých kapacit, museli by falešnost té hry rychle odhalit.

Vypadá to však, že tato duševní degenerace zasáhla i ty, kteří nám nyní vládnou. Ti jsou v tom případě na tom vlastně ještě hůř. Trápí je veliké dilema. Zda myslet na to, co prvořadě trápí jejich mozečky, nebo na vládní problematiku. Zdá se, že obojí nejsou schopni zvládnout a tak raději věci obecně nechávají plavat. Aby jim zbyla nějaká ta kapacita na jejich problém vlastní. Na řešení otázky jejich bytí a nebytí. Potřebovali by asi pořádné bití. Aby se přestali starat o to, jak si udržet moc a mít se dobře, taky moc. Zatím však myslí jen na tu svoji moc. Stali se z nich ubozí chudáčci. Upnuli se ke své jediné myšlence tak pevně, až se z ní stala mánie. Jsou na tom ve skutečnosti hůř, než dementní pitomeček z psychiatrického ústavu. I ten má zpravidla v hlavě víc různých myšlenek.

Co pro naše vládce udělat, abychom jim pomohli z tohoto zoufalého stavu? Jak se vůbec do něho dostali? Utrpěli snad kdysi nějaký šok, nebo je někdo praštil do hlavy, že tak ztratili rozum? Nepomohlo by jim třeba něco podobného k návratu ke zdravému myšlení? Stalo se přece mnohokrát, že kdo ztratil paměť po nějaké ráně, zase ji získal, když jej náhodně něco praštilo po druhé. Neměli bychom to také u nich zkusit?

Klub Staroměstská

„Princip vědění je jedinou cestou k osvobození lidstva, cestou vedoucí ke spojení živoucího člověka s jeho Tvůrcem. Cestou k poznání a pochopení Boha — Ducha ve vesmíru i v sobě.“ (Z knihy „Nové poselství z Prahy“).

Již dvakrát byl sál Kulturního střediska Staroměstská při vystoupení PhDr. Marty Foučkové zcela vyprodán. Tentokrát měla pro svoji přednášku „MINULÉ ŽIVOTY“ k dispozici velký sál MěKD Slávie, ale i ten se zaplnil, což dokazuje velký zájem o tuto zajímavou (a snad i módní) tematiku. Citovaná kniha byla vydána beze jmen autorů, přátel Dr. Foučkové. Je knihou pro českého čtenáře, knihou otevírající dveře do neznáma, knihou o učení pražské duchovní školy.

Podívejme se jen v krátkozrakosti za tyto pootevřené dveře. „Žádný

Pokračování na str. 7

KAROLINA SVĚTLÁ

MILÁČEK LIDU SVĚHO

ČASOVÝ OHLAS

POKRAČOVANÍ

„kterým bude lze ihned mne upozornit, co z nich uskutečnit se dá a co nutno k řešení ponechatí budoucnosti. Pro tu chvíli tedy nepřipouštím k sobě žádných hypotéz, žádných utopií, žádných ideálů, abych si svou střízlivost a nepředpojatost zachoval. Nepídím se po ničem jiném, než po té holé, nahé, neklamné pravdě, s čímž jest každý, s nímž dosud o tom bližší jsem porokoval, nechť jest to přítel, volič neb dělník můj, nadmíru spokojen, nahlížeje, že nedospějeme k nadějným koncům jinak, než po dráze zdravého, chladného rozumu, jakož i že tato otázka sociální nedá se za několik neděl vyřídit, mají-li zásady v jejím zájmu stanovené míti žádoucí pevnost a poměrného trvání.“

Leonila si pokryla rukou oči. Zajisté nechtěla jiného, než zaplašit z nich onu únavu, na ní již před chvílí patrno. Či zhrozila se té nekonečné perspektivy, s níž prý Vladimírovi přátelé tak vřele souhlasili, do níž se posunuly naděje jeho voličů, do čehož se dělníci jeho, jak tvrdil, tak shovívavě vpravovali, a nad níž se i Boleslav mimovolně zarazil, nemálo se divě, že energická povaha bratranceva tak trpělivě se přizpůsobuje onomu do neurčita odkládání věci, kterouž, jak mu přece odedávna známo bylo, považoval vždy za neodkladnou, nad jiné důležitou a naléhavou? —

„Nezbývá mi po objasnění tvém, než ti učinit poklonu za to, žeš tak zdrženliv a tak povážliv,“ řekl konečně po dosti dlouhé přestávce ostřeji, než slova ta vyřknouti chtěl. „Neznám tě takového a nikdy bych si nebyl pomyslel, že si budeš takto počínati, uvolní-li se ti ruce. Myslíl jsem, že se dáš rázem do bourání a přetvořování.“

„Nepravil jsem ti nadarmo, že se ve mnohém podobáš Leonile,“ děl Vladimír a počínaje si vousy ještě lichterověji než předtím hladit, mrštil po bratrance a po jeho sousedce obojetně očima. „Přála by si také, abych, nebera na jiného chledu než na svoje touhy, uchopil se kladiva a dal se do bourání. Jsem tedy náramně rád, že souhlasíš s jednáním mým, a neskonale se mi zavděčíš, získáš-li i ji pro poznání, že jednáme rozumněji a blahodárněji ve prospěch věci podle náhledů svých, než podle rady její, ovšem krásné a vzietné, avšak někdy poněkud výstřední.“

Leonila náhle odstranivši ruku s očí, upřela zrak na manžela. Hárala v něm celá sopka blesků, z nichž však ani z jediného nesšel plamen lásky.

„Jak to mezi nimi přece jen stojí?“ Boleslav opět sama sebe se tázal všecken oslněn nenadálým tím ohňostrojem.

„Spoléhám i v jiném ještě na tebe,“ pokračoval Vladimír, nedávaje se sopkou ani dost málo myšlet; ba zdálo se, že to není nikterakž ponejprv, co ji vidí v manželčině pohledu zaplanouti.

„Prosím, mluv!“ vyzýval jej Boleslav nesměle. „Jsem ti v každém ohledu k službám, o čemž ostatně doufám, že jsi přesvědčen.“

„Není to služba příliš těžká, již u tebe se tentokrát domáhám,“ pousmál se Vladimír opět tak obojetně, jak byl předtím po něm okem mrštil. „Především však dlužno, abych se ti vyznal, že jsi nemohl k nám přibýti v době pro mne vhodnější. Žádám tě totiž snažně, abys v příštích týdnech mou choť tak dokonale bavil a tak příjemně zaměstnával, aby na mne zapomněla, nečiníc žádných nároků na mou společnost, čímž mi bude umožněno, abych započatou, ba již valně pokročilou práci svou, nikterak, jak zajisté sám nahlížíš, snadnou, ba rovněž tak namáhavou jak důležitou v plném klidu duševním dokonal. Jestliže se mi podaří, jak doufám a vřele si přeji, pak teprv se budu hlásiti k čestnému jménu apoštola svobody novověké, jímž jsem byl tak často poctěn nejen od jiných, nýbrž jímž jsem se poctíval v duchu svém někdy sám, leč bez pravé zásluby a podstatné k tomu příčiny, jak teprve, vnikaje k samému jádru otázky k řešení mi svěřené, nahlížeti jsem počal. Vy-

čítával jsem ti druhdy velmi často blouznivost, avšak, milý brachu, tímž právem jsem ji měl také vyčítati sobě, neb nebylo pro moje ideály více půdy ve skutečnosti jako pro ideály tvoje.“

„Jaký to čestný a krásný úkol jsi mi přiřknul!“ zvolal Boleslav, přeslechnuv poslední jeho věty, nanejvýš překvapen a oblažen žádostí tou, avšak vedle toho přece poněkud uražen ve své ješitnosti mužské, že jej považuje bratrance za tak málo nebezpečného ženským srdcím, vybízejí jej s takovou horlivostí, aby zaujal postavení tak důvěrné vedle jeho choti. „Leč nevím, nevím, přijme-li mě moje sestřenka na milost a bude-li s tvým návrhem souhlasiti,“ ostýchavě, ba bojácně dodal, netroufaje si k Leonile pozvednouti oči a zaplanul při tom v tváři jako dívka.

„Jsem s usnesením Vladimírovým úplně spokojena,“ obrátila se k němu s lhostejnou zlovůlností, jako by se jí zdálo přání manželovo zcela přirozené, „a přeji si v zájmu Vladimírovy práce, aby se vám úkol váš kavalírský tak zdařil, jak jest toho bratrance váš žádostiv, ačkoli se nevím pamatovati, kdy bych jej byla přílišnou touhou po jeho společnosti obtěžovala, a kdy se mi v ohledu tom tak obtěhoval, jak jde z řeči jeho najevo. Lecjakýs uzel v mysli mé, který snad vaší pomocí rozmotám. Či přispějete k většímu jich se zamodrchání spornými náhledy? Vy se již zdvíháte k odchodu? Jste skutečně odpovídati tak žádostiv? Leč nesmíte se vzdáliti, dokud se nepodíváte na mého synáčka; jmenuje se Leon. Pojďte, abych z úst vašich slyšela, jak jest krásný ve své kolébce, lastuře mořské podobné, krajkami oplývané, růžovým atlasem vystlané, již mu Vladimír tak laskavě objednal až v Paříži. Záleží-li vám skutečně na mé přízni, již vám potřebí, abyste Vladimírovi vyhověli, tož mi musíte slíbiti, že ho budete milovati jako malého bratříčka svého.“

A Leonila pokynuvši zlehka Vladimírovi na rozloučenou, dala jednomu ze sloužících znamení, aby ji předcházel po chodbě do jejích komnat vedoucí, následujíc jej, opřena při tom o rámě opojeného Boleslava, jenž za několik minut do jídelny opět se vrátil, jak tvrdil, skutečně okouzlen malým Leonem, ježž přítovnával se spícím amorem.

Vladimír stál na témž místě, kdež jej byl opustil, tak mramorově bledý a nepohnutý, jak byl Boleslav předtím zablhl Leonilu na balkoně.

Nemohl se zdržeti otázky, co že mu jest, za níž se okamžitě zastyděl, neb Vladimír při ní naň pohlédl se satirou tak zřejmou, že ihned poznal, jaké to beztaktností se byl dopustil, uvrhuje na sebe podezření, jako by jej považoval snad za náhle žárivého, že se Leonila nejen nezdráhala uznati jej za svého rytíře, nýbrž že jej zcela bez okolků přijala za svého každodenního společníka.

Pevně si umiňuje, že nezavdá Vladimírovi tak snadno příležitost k podobnému pohledu a úsměvu, s nímž se u něho byl sekal, podal mu rychle na rozloučenou ruku. S jak zcela jinými pocity se byli bratrance před dvěma hodinami uvítali, než se teď rozcházel!

„Miluji se, či jsou si lhostejni, nutíce se do přívětivosti před lidmi — neb se snad dokonce nenávidí?“ tázal se Boleslav po celou tuto noc, již bezesnou na svém loži zrával, anž se mu podařilo dozpytovat se, která z těchto možností má nejvíce pravděpodobnosti do sebe. Zůstalo u něho pouze najošto postaveno, že to mezi kralovnou jeho snů a tužeb, jež tak neočekávaně před ním se objevila, a jeho bratrance zcela jinak dopadá, než se právem mezi manžely tak miadými a druh druhu v každém ohledu tak přiměřenými, očekávanými dalo, a zas poctíval při myšlence té ono blažené uspokojení, za které se byl dnešního večera již několikrát co nejtrpěčeji pokáral, marně na mysl si uváděje, že Vladimír jeho bratrem a rusalka s musku . . . sestrou, péči a ostražitostí jeho co nejveikomyšlněji svěřenou. Nevěděl, má-li osudu klnouti neb mu zehnat, cítiti se nade vše šťastným nebo nanejvýš nešťastným proto, co mu uštědřoval při shledání se s domovem . . .

XVII

Vladimír Braný, opustiv za onoho osudného jitra

Pokračování na str. 7

MILÁČEK LIDU SVÉHO

ČASOVÝ OHLAS

vilu ovdovělé paní z Křineckých, v jejíž zahradě by byl málem přejel dítě, které za své považovati měl tolik příčiny, nejbližším vlakem ještě téhož dne odjel do Francie, pevně jsa odhodlán, tenkrát že stůj co stůj musí nabýt jistoty, byla-li jeho choť v klášteře svatě Ildegondy, a jak dalece se zakládají zprávy, Leonile odamtud podané, na pravdě.

Zádal a také si vymohl slyšení u abatyše, kteráž jej tenkrát zdvořileji než kdy předtím přijala. Oznamovala mu laskavě, že Ilda skutečně před několika měsíci v ústavě zemřela. Na jeho tůpkou výtku, proč se mu stále zapíralo, že v klášteře mešká, s vysokou odpověděno, že se mu ničeho nezapíralo ni rodině její, jelikož tam byla na zapřenou, ani jí samé se nevyzradivši. Přijala jí pouze správkyně domu, kteráž jí osobně neznala. Dala se prý, chtějíc se časem státi služnou sestrou, zapsati jako strážnice prozatímní pod jménem paní Laurentové, vykazujíc se písemným doporučením arcibiskupa samého, s nikým v klášteře neobcujíc a dávajíc se při každé příležitosti omluviti, že neskládá abatyši poklonu svou, jelikož jest ještě příliš sklíčena chorobou a těžkomyslností nad velikým klamem, kterého doznala, a jenž jí donutil hledati ve svatých těchto zdech útočiště.

Odjela v čase tom na několik neděl a vrátila se pak s novorozenátkem, pokřtěným na jméno Leon Laurent — abatyše však prý nevěděla, kdy a kde, jelikož se křestní list, jímž se při svém návratu Ilda vykážala, v její pozůstalosti nenalezl — a svěřeno na to paní z Křineckých, kteráž si dávno přála přijati dítě zcela opuštěné za své. Ilda cítíc ve svých útrokách asi blízkou smrt, žádala, aby v případě, kdyby předručky její se uskutečnily, svěřenec její byl odeslán oné dámě.

Na otázku Vladimírovu, proč mu nehyly tedy aspoň ihned zaslány listiny její úmrtí dosvědčující, odpověděno, že není povinností představenstva klášterního vyhotoviti listiny, o něž nebylo požádáno. Ostatně se prý podle všech okolností myslelo, že ješpan Braný se svou paní rozvedl a že si snad ani bližších zpráv o její smrti nepřeje, při čemž s ještě chladnějším než předtím důrazem mu opakováno, aby zapomenutí neráčil, že představenstvo nemá prázdných důkazů v ruce, že dítě, jež paní Laurentová do kláštera přivezla, aby je vřadila mezi nalezené, z jejichž oddělení převzala je paní z Křineckých, jest skutečně synem jeho a bývalé hraběnky Ildegondy z Bělotýna.

Zůstal Vladimír jako zdrcen odpovědí tou, nabýváje přesvědčení, že co se kláštera týče, asi nikdy se mu nedostane nezvratných důkazů, že syn tak zvané paní Laurentové jest skutečně synem jeho, a že se dítěte toho, konajíc jakousi cestu z kláštera, snad jen pouze ze soucitu jako sirotka opuštěného neujala.

Nemusil to skutečně býti syn Ildegondin a jeho, kterého vychovávala Leonila. Co to znamenalo, že se mu zdálo o jeho k ní podobě? Nic klamnějšího nad takové domněni, a ještě klamnější zajisté byl cit k dítěti jej pudící. Přál si takového syna a zcela přirozeno, že jej chtěl nazvati svým v prvním myslu rozehrávání, v prvním záchvatu touhy po potomku, po dědici. A co znamenal konečně ten náramek? Což by nebyla Ildegonda, odkazujíc někomu svoje vlastní dítě, na důkaz vděčnosti za lásku, již u ochránkyně své najde, ze svého bohatého šperku zaslala jinou památku než náramek, pro každého jiného mimo ni a tudíž také i pro Leonilu bezvýznamný a bezcenný? A nebyla by aspoň část bohatého šperku toho dítěti svému zůstavila, kdežto veškeré skvosty svoje věnovala pokladu klášternímu za pohostinství jí poskytnuté a služby milosrdné jí prokazané?

A přece byl mravně přesvědčen, že dítěti, které Leonila u sebe chovala, byla jeho choť sama potajmu darovala život a že se mu chtěla pouze msítí, život jeho mu zapírajíc.

Čím déle o všem tom přemýšlel, tím více se po-

tvrzoval v přesvědčení, že se nemýlí, a že domnělá svěťice si naň za odpor, který kladl jejím zbožným plánům, vymyslela pokutu skutečně satanskou.

Zajisté se nenadála, že se jí přece zcela nepodaří, že jej osud s dítětem, o které ho chtěla oloupiti, svede; ba více ještě, že bude příčinou jeho setkání se se ženou, kteréž jedině se bylo podařilo doopravdy podmaniti jeho obraznost, uchvátiti jeho mysl, vzbuditi v něm touhu... vášeň... lásku.

„Ano, ona jediná mne k sobě vábila, jí jediné jsem vždy náležel,” přiznával se sám sobě tak upřímně a poctivě, jak toho nebyl dosud nikdy učinil, na zpáteční cestě do Čech, kamž se vracel jako ženich Leonilin. Byl jí totiž o všech krocích svých a jejich výsledcích vždy písemně zpravil, dokazuje jí, že mu nelze pro tu chvíli ještě tak určitě k synu se hlásiti, jak za nutné uznával. Při tom jí vždy připomínal slavně a důtklivě její slib, že se bude snažiti, aby mu nabradila, co žena jiná v bezpříkladu zášti na něm spáchala, načež se mu dostalo konečně úsečné sice, ale jasné odpovědi, že když on úmysl svůj nezmění, ona že mu hodlá státi taktéž k slovu mu danému.

„Ale proč jsem se přece jen nikdy doopravdy nesažil zváti ji svou?” dále sebe sama v oněch dnech se tázal. „Proč pozoruje, že mne zajímá, jsem jí počal škádliti, dráždit, býti k ní drsným, proč, když mi s očí zmizela, po ní jsem se nepidil? Ovšem, já neměl nikdy v úmyslu se ženiti, jho manželské se mi zdálo jhem otročským, břemeno rodiny, muži v každém volném hnutí, při každé myšlence smělejší překážející, břemenem nad každé jiné obtížným; ale známoť od počátku světa, jak veškerá tato předsevzetí se rozplynou vničeť, překvapili muže náruživost. Byl to zajisté hlas osudu, který ve mně se ozýval, hlas napomínající mne, abych, vida jí vždy tak svévolnou, nezávislou před sebou, nedopustil, by se chtěla postaviti se mnou na roveň a konečně mne opanovala. Bylatť o pýcha moje a pýcha její, kteréž mezi námi vykopávaly propast, již žádný z nás pokorou překlenouti nehodlal. Avšak jaká to porážka pro ni, jaký to triumf pro mne, že se nejpodivnější hrou náhody, téměř bez mého přičinění přece stane mou! Ted' konečně nastala kýžená doba odvety. Pomstím se jí, že mne veštvala jiné v náruč, ač neomylným pudem vždy jsem cítil, že jí nejsem lhostejným, že mne tím připravila o květ mého věku, který bych byl mohl trávit po boku jejím, té kouzelnice, toho ženského Mefista, toho démona, jenž drží ve své měkké, sladké ruce klíč k peklu a nebi lásky. Bude jí dlouho čekat, než jej od ní přijmu. Ach, jak čaruplná, nade vše rozkošná to bude hodina, až tak se stane!”

A Vladimír v Orlovicích znovu prohlášen za mučedníka své svobodomyšlnosti, neb již bylo přičiněním doktora Snětivce vešlo ve známost obecnou, že jej choť jeho opustila — uprchnuvši do kláštera — v němž zemřela, a podle jehož vzoru chtěla postaviti pod svým rodným hradem jiný a zavésti do něho jeptišky, v jejichž středu byla vychována, což nechtěl ze závažných, každému jasných důvodů dovoliti.

„Nedopídil jsem se sice plně pravdy, jak jsem vás již zpravil,” vece Vladimír Leonile při své první návštěvě, „ale nevzdávám se naděje, že se tak konečně přece jednou stane, neboť nehodlám ve svém pátrání ustati. Zároveň doufám, že rodině Bělotýnské příliš na tom záleží, zůstavila-li mně Ilda potomka, než aby i ona mně při hledání autentických fakt, původ malého Leona dosvědčujících, nebyla nápomocna. Ve všech větších městech Francie jsou útulny pro matky takové, jež se nemohou doma ni pro sebe ni pro svého novorozence nadíti náležitou péči ošetření. Nejspíše že se i Ilda do jedné z nich utekla. Obrátíme se ke všem a zajisté se nemineme se žádoucím úspěchem.”

Leonila odpočívala před ním při hovoru tom v lenošce své bledá jako svíce vosková; v každém jejím rysu bylo patrné, že za nepřítomnosti jeho mnoho přemítala, se trápila, snad i plakala, kteréžto poznání Vladimírovu nemálo lahodilo, zvěstuje mu, že odbojný v ní duch konečně přece jaksi krotne. Avšak jsa dosud nezvratně přesvědčen, že jí náleží učiniti mu první krok vstříci, a že by mužské své důstojnosti provždy zadal, kdyby on tak učinil, dodal s takovým přízvukem, jako by se mezi nimi o jiného nejednalo než o vyřízení jakési důležité obchodní záležitosti:

Klub ...

člověk není na konci svého poznání... Co jsou platné tisíce knih, které někdo nosí ve své hlavě, ale ve svém duchovnu nepokročil ani o centimetr? .. Klíč od nebe nosíme ve vlastním srdci-duchovním srdci.”

To jsou počáteční slova přednášející, která zasvěceně a srozumitelně dala v průběhu své přednášky nahlédnout do TĚLA - DUŠE (mentální mysl) - DUCHA (duchovní princip). Zcela záměrně přiblížila nejprve DUCHA (4. čakra) a formou společné meditace vybidla k nadechnutí se z kosmické inteligence. “Zde je uloženo vaše duchovní srdce... Ponořte se do svého já... Nenechte sebou vláčet.. Pracujte na sobě... Škola života je neúprosná... Takto se vyhnete řadě chyb... Vaše JÁ vám musí poradit. Vždyť JÁ JSEM a duchovní inteligence nezradí.

Zklidněte i svoji MYSL, aby vnímala duševní srdce. Naučte se souznění v sobě, se svým okolím a pak s celým vesmírem.

TĚLO je náš chrám, jak praví již Bible. Zde utvářejte vědomé pozitivní myšlenky...”

V další části pak autorka objasnila otázky nadvědomí. Uvedla řadu příkladů, jak jsou i při spánku škodlivé vnější vlivy např. zvuk z televizoru (způsobuje i těžké deprese a poruchy).

K hlavní nosné myšlence — totiž minulým životům — neopomenla zdůraznit, že PŘÍRODA byla natolik moudrá, že nám uzavřela paměť minula. Jakékoliv pronikání za tuto hranici může být velmi nebezpečné, neboť experimentující člověk se ocitá za hranicí, od které již nemá dostatečnou sebevládu a sebekontrolu vrátit se.

Závěr večera byl vyhrazen dotazům a odpovědím, ve kterých Dr. Foučková vypověděla mnoho zajímavého, někdy až těžko uvěřitelného. Dodejme jen, že sama je věčným člověkem a svůj okruh dobra rozšiřuje skrze osobu Ježíše Krista.

František Růžička

ZÁPIS do českých svobodomyšlných škol

Upozorňujeme krajské rodiče, kteří mají děti školou povinné, ve stáří od 6 do 13 let, že zápis do českých svobodomyšlných škol chicagské oblasti se koná v sobotu 11. září 1993 ráno od 9 do 12 hod. pol. Adresy škol jsou:

Škola Alois Jirásek — sokolovna Berwyn, 6445 W. 27th Pl.
Škola Brookfield — sokolovna Brookfield, 3907 Prairie Ave.
Škola T.G. Masaryk — 5701 W. 22nd. Pl., Cicero, Il.

První vyučování je v sobotu 18. září 1993 v 9 hod. ráno.

Pokračování příští středu

"VYHLÁŠENÁ CENZURA TISKU"

Rudé Právo 1948 - Gottwald, KSČ - Československo!

Československý týdeník 1993 - Mr. BÍSEK, U.S.A.!

Carl Hodek

Nestor Falls, Kanada - Šéfredaktor a vydavatel newyorského čtrnáctideníku, pan Petr Bísek, se rozhodl, že hlasy "extrimní" a destruktivní exilové opozice (myslí se tím opozice komunismu a socialismu v jakékoliv formě) jsou nevídané a proto z jeho, a ze strany jeho spolupracovníků, se nějak musí umlčet a tak prohlásil k čtenářům ve svém č.15 z 29. července, t.r. toto:..... "Aby byl ještě jasnější rozdíl mezi editoriální politikou Československého týdeníku od té praktikované Denním Hlasatelem, Československý týdeník nebude od tohoto čísla publikovat příspěvky autorů o kterých víme, že jsou jakýmkoliv způsobem spojeni s Denním Hlasatelem. Na další útoky Denního Hlasatele na adresu Československého týdeníku, jeho redakci nebo jeho spolupracovníků a dopisovatelů nebudeme reagovat." Konec prohlášení!

Je vidět, že Denní Hlasatel, a jeho dopisovatelé, se dotkli "živých nervů," a musíme zde panu Bískovi mnohokrátě poděkovat za jeho poklonu, kterou nám, jako opozici, dává!

Proč pan Bísek či ČT nebude v budoucnu reagovat na naši kritiku? Odpověď je velice jednoduchá! Pravda se těžce dá vyvracet a omluvy "za převlečené" už nejsou k mání!

My ale dáváme na vědomí panu Bískovi toto: Jestliže Československý týdeník uveřejní článek, nebo články, které jsou pro-komunistického či pro-socialistického rázu, články, které vybízejí exil ku spolupráci s komunistickými darebáky, ať jsou v jakémkoliv hávu, my budeme reagovat, a reagovat ostře a bez milosti! Není to jen naše novinářská zodpovědnost, ale i novinářská povinnost k pravému protikomunistickému exilu! Povinnost odhalit ty, kteří pomáhali, a stále pomáhají komunistům udržet se v jejich stálých místech, ať v politice, tak v jiných vládních úřadech, a odhalit kolaboranty, kteří si zaslouží být potrestáni a jejich jména uveřejněna!

Ano, pane Bísek, my stále jsme, a stále budeme, "EXTRIMNÍ" opozicí komunismu, jeho kolaborantů, jeho podporovatelů, a jeho stále omluvných služebníků!

Pan Petr Bísek nemohl udělat nic lepšího, než se OSOBNĚ otevřít, jako velká brána do vesmíru, ke skutečné kritice a je vidět v jeho prohlášení, že americká svoboda tisku zřejmě nepronikla do jeho myšlení. Který vydavatel novin se zdravým rozumem v Americe by tak bez úvahy něco podobného uveřejnil? Co by ještě pan Bísek navrhoval? Zákaz zasílání Denního Hlasatele do "bývalé" ČSR, a taktéž zákaz vstupu jeho dopisovatelů na území "bývalé" Československé republiky?

Jestliže pan Bísek takto ukazuje svoji holou novinářskou nevědomost, vše mu doporučuji, aby často četl Conservative Chronicle, Human Events, Heritage Foundation News Letters, Spotlight, American Spectator, a mnoho jiných amerických novin, které ovšem nejsou komunistického či socialistického myšlení! A nejlepší výchovou pro osobu myšlení pana Bíška a spol., navrhuji, aby poslouchal(i) populárního Američana Rush Limbaugh, který vysílá jeho komentáře na rádiu a televizi denně, a taktéž velice doporučuji jeho knížku "The Way things ought to be," která byla na New York best selling list více než čtyři měsíce!

Pan Bísek, jak je vidět, se rád ohání jakousi novinářskou etikou, které se v Americe říká "politická korektnost," ale nějak mu to nevychází. Kdo je ta většina, s kterou se tak chlubí? Jsou to v srdci a v myšlení socialisté? Milovníci komunistů a obdivovatelé usměvavého "dobrého" komunisty Dubčeka, který, podle jeho životopisu (v angličtině) schvaloval popravy komunistické opozice? Kdo je ta většina? Paní Škvorecká? Nebo to bylo telefonické zavolání z čs. velvyslanectví?

Pokud vím, naše kritika nikdy nebyla mířena přímo na Československý týdeník, ale na některé dopisovatele, kteří si to plně zasloužili, a zaslouží, za jejich neustálou omluvu komunistických zločinců, za k vybízení spolupráce s vládou, která je ponejvíce složená z komunistů, ať je volá někdo cokoliv. Ať to byl pan Ženíšek, Jožka Pejskar, nebo pražský redaktor Aleš Fuchs, který jako hrdina na mne osobně zaútočil v ČT minulého roku s citací velkého komunisty Adamece! Pán, který použil jména Američana Arthura Millera, aniž by věděl, že tento Američan byl americkou vládou (American Committee for Un-American Activities) v padesátých letech prohlášen jako "sympatizující" s komunismem! Panu Fuchsovi dlužím ještě odpověď, kterou jistě ode mne dostane.

Já sám jsem osobně nevěřil, ačkoliv tolikrát mě to bylo řečeno, že pan Bísek je "nastrčený" Havlovec, ale člověk musí jít životem s mnoha omyly, které musí přiznat. Nyní, po přečtení prohlášení pana Petra Bíška, jasně vidím, že mnoho lidí mělo o něm, a ČT - pravdu! Kloune se v Americe směrem Váslava Von Jediného a jeho vládě! A aby se neřeklo, sem tam se vytiskne něco, co by se některým čtenářům líbilo, a aby se uklidnili! Hoď jim kost, když si nařikají! To samé je to nyní s čs. parlamentem, který odhlasoval "bezzubý" zákon postavit Komunistickou stranu mimo zákon. Problém je ten, že pro tento zákon v čs. parlamentu hlasovali ponejvíce převlečení komunističtí darebáci, kteří dobře slyší antikomunistický exil a tím nějak chtějí oddálit jejich nevyhnutelný osud! Václav Von Jediný něco zamumlal, zavrtěl se v židli, a podepsal to. Ale co teď? Kam dále s požadavky exilu?

Odpověď nám dal opět článek v ČT č.15 z 29. července pod názvem "Vzkaz krajanům." A kdo myslíte, že to psal? Nikdo jiný, než pražský redaktor ČT Aleš Fuchs! Jak je vidět, redakce ČT v tomto vydání byla velice pilná (busy) s omýváním mozků čtenářů.

Pan Aleš Fuchs měl "politicky korektní" rozhovor s dr. Jířím Paynem, předsedou zahraničního výboru Poslanecké sněmovny ČR. Při čtení toho článku se vám jen hrne krev do hlavy! Arogance a drzost tohoto předsedy je neuvěřitelná! Po rozhovoru, otázka měla být, zda někdy v minulosti byl dr. Payn členem Komunistické strany. Ptáte se proč? Tam by to mělo být pro novináře samozřejmostí. Dr. Payn odpovídá drze, arogantně, a jako jiní služebníci komunismu či socialismu, obvinuje exil! Myslíme si prý, že jsme nějací "polobohové!" Toto slovo mne jaksí na okamžik zarazilo, až jsem si vzpomněl, že to byl jednou pan Aleš PK (Politicky Korektní) Fuchs, který něco podobného řekl. Zřejmě se tam doma tak rychle nevzdávají svých čtyřicetiletých antiamerických slovníčků! Mozky občanů byly denně myté s protiamerickou nenávistí, a hlavně závistí, která s mnohými, bohužel, zůstala! Závist a nenávist vždy byla a je komunistickou a socialistickou zbraní získat podporu nižší třídy. Přiznávám, že je tato politika používaná i zde v Americe, jkpr. to použil a využil "nový" socialista Clinton. Díky Bohu, nebude v tom úřadě na věčnost, jako korunovaný Václav Von Jediný! Lže se, až se práší, ale co? Hodně "nevědomých" ovcí spolkuje, co se jim hodí!

Nechci věřit tomu, že jednou tak hrdý, a za pravdu bojovný československý národ, národ Masaryka, bude na věčnost přijímat ty lži od darebáků, kteří stále jsou u vládního kormidla.

Člověk musí někdy se smutkem konstatovat, musí si přiznat, že převážná většina je snad skutečně otrávená KOMUNISMEM, a oni, ti ubozí tam doma, ani o tom nevědí, že jsou!

A pak mi máme odpustit komunistům za tu největší ztrátu?

Daniel Ortega volá po nahrazení prezidentky Chamorrové

Když mluvil ke shromáždění asi 50,000 lidí při oslavě výročí sandinovské revoluce, která sesadila Somozovu diktaturu, řekl dřívější sandinovský diktátor Daniel Ortega, že jestli první demokraticky zvolená prezidentka Violeta Chamorro nezmění svou politiku volného trhu, "jistě svůj termín nedokončí". Její termín platí do ledna 1997.

Velký počet lidí na shromáždění by mohl naznačovat nespokojenost s režimem Chamorrové, zvláště proto, že podle odhadu je 60-ti procentní nezaměstnanost. Ale během voleb bylo stejně pravda, že sandinovská armáda, policie a tajné služby, které sandinovci stále ještě ovládají, byly zběhlé v dovážení demonstrantů k volbám. Mezitím vypukly násilnosti v severní Nikaragui mezi sandinovci a bývalými bojovníky za svobodu. (Zprávy z tisku)

Z mnoha nespokojených proudů v České republice představujeme Občanskou veřejnost. Ta zaslala III. sjezdu KSČ v Prostějově tuto výzvu:

Váženým delegátům sjezdu!

Tiskem proběhly zprávy o tom, že III. sjezd KSČM není jen vnitřní záležitostí. S tím souhlasíme i vzhledem k úloze konkrétních komunistů při vytváření podmínek a posléze i nastolení nové moci po listopadu 1989. Máme zato, že komunisté mají morální odpovědnost za nepříznivý vývoj, a tudíž i povinnost spolu s podobně cítícími občany usilovat o nápravu. Neboť polistopadovým vývojem u nás se cítíme být zaskočeni až podvedeni. Neděje se, co bylo v listopadu slibováno a co vyneslo tehdejší opozici k moci. Naopak intenzivně probíhají procesy, o kterých nebyla řeč.

Máme za to, že jsou cílevědomě uskutečňovány záměry, které jsou v zásadním rozporu:

- s životními zájmy především většiny národa, která se živí poctivou prací;
  - s dosaženým předlistopadovým stupněm naší ekonomiky, zemědělství a mezinárodních vztahů;
  - se sebezáchovnými principy ostatních zemí, které stojí o svou územní celistvost, integritu a identitu vlastního národa;
  - s pokrokovými směry vývoje lidské společnosti vůbec;
- Dále máme za to, že k prosazování těchto záměrů bylo a je zneužíváno:

- souboru skutečností (deformací), které nakonec přivedly zradu idejí socialismu (vrchnostenské přehlížení, postihování až kriminalizování projevů poctivého kvalifikovaného přístupu a další zrušné deformace, které vedly až k potlačování základních svobod včetně výjezdů do zahraničí, poctivého podnikání, apod.);
- lživé manipulace s lidským vědomím, přirozené důvěry člověka a jeho touhy po pravdě, spravedlnosti a kráse;
- povyšování nízkých zájmů a pudů na přirozenou podstatu člověka (sobectví, prospěchářství, brutalita až degenerace lidských citů na vzájemný obchod, včetně prostituce);
- sociální a rozumové nezralosti určitých skupin, včetně využívání kriminálních živlů (jejich heslo "nebát se a krást!") a v neposlední řadě více či méně poškozených a nespravedlivě stíhaných občanů předchozím režimem;
- nejistot, obav a strachu prostých občanů z nové "MOCI", nezaměstnanosti, kriminality, ohrožení zdraví a života!

Tiskem byla veřejnosti představena skupina "21" Pardubice, ale bylo mylně uvedeno, že všichni sympatizují s KSČM. V této skupině byly analyzovány pohledy na situace ve společnosti u nás. Domníváme se, že III. sjezd KSČ by měl tuto část zřejmě obecnějšího vědomí brát v úvahu více, než vlastní vnitřní konflikty. Ve stručnosti uvádíme:

Po listopadu 1989 jsme v naší společnosti nechtěli a nechceme:

1. Deformovaný socialismus, ale ani **Říši absurdních divů**, kde je občan ponížován pšákem a oněmělým divákem, který nestačí sledovat v záplavě dějů a pseudodějů, ani co se děje s jeho majetkem, s budoucností vlastní i jeho dětí a vnuků. Kde je lživá manipulace povýšena na oficiální veřejně uplatňovanou taktiku.
2. Aby faktická, tj. ekonomická vláda našich věcí byla v rukou **podvodníků**, dobrodruhů, zahraničních i domácích kolaborantů, nedouků nebo dokonce v rukou zahraniční i domácí "šlechty" církve, atd.
3. Takové poměry, které ponižují a tupí náš národ — kdy část národa i jeho "představitelů" za mrzký a pochybný peníz prodává svou duši, své tělo i svou zemi!!!
4. Hluboce nespravedlivé, totalitní, maniakální privatizační šílenství s vykáskulovanými milionovými a miliardovými zisky pro pochybnou "elitu národa" (zahraniční i domácí).
5. Nesmyslný propad průmyslové a zemědělské výroby, její rozbití, zahraniční půjčky na zahraniční spotřební zboží, což je základ budoucí národní poroby.
6. Do Evropy půjdeme diskriminováni a ponižováni, opět podřízeni, jenom jiným mocenským zájmům.

Ale po listopadu 1989 jsme v naší společnosti chtěli a chceme:

1. Občanskou společnost 20.-21. století, kde je občan důstojným partnerem vlády a parlamentu, kde jsou pravda a spravedlnost základní normou jednání.
2. Aby vláda našich věcí byla především v rukou našich nejschopnějších odborníků — vlastenců, především poctivých, slušných občanů, kteří jsou nenahraditelní.
3. Podporu národní hrdosti na základě tradiční pracovitosti, inteligence, schopnosti a kulturní úrovně našich lidí.
4. Spravedlivou soutěž demokraticky (zdola) vznikajících majetkoprávních vztahů lidí a práce tohoto národa (soukromí podnikatelé, družstevníci, státní sektor, manažerské akcie, zaměstnanecké akcie, zahraniční účast).

5. Smysluplné a rychlé obnovení tvorby zdrojů a orientaci na růstovou ekonomiku, což je základ státní suverenity.

6. Pokud jít do Evropy, tak jako rovnocenný, suverénní svobodný stát a jako plnoprávní občané.

Má-li být vůbec zahájen proces obnovování postupné důvěry v KSČM dovolujeme si dále doporučit:

— aby tato strana našla demokratické cesty ke spravedlivému zúčtování s jedinci, kteří nacházeli seberealizaci v uplatňování deformující politické moci, ponižování a urážení lidské důstojnosti, v uplatňování metod polozločinných a zločinných, jimiž bylo v rozporu se základními normami svévolně rozhodováno o osudech lidí. Jde i o nalezení vhodné formy omluvy konkrétně postiženým občanům;

— aby strana KSČM provedla změnu názvu tak, aby i tímto aktem podala společnosti signál o svých základních změnách v oblasti metod práce. Současně by tento název měl vyjadřovat podporu myšlenkám reformátorů Pražského jara, uznání a omluvu za neoprávněné postihy více než půl milionu lidí.

Pokud III. sjezd KSČM dokáže věrohodně reagovat na skutečný stav a zájmy poškozené většiny společnosti, zachová si tato strana předpoklady zůstat reálnou politickou silou.

Pokud III. sjezd uzavře etapu skomírání a eroze strany otevřením cesty k nové, současným mechanismům a mocenským poměrům odpovídající politice, má strana naději stát se dokonce významnou politickou silou. Pokud III. sjezd přijme Program, který bude nejen vyjadřovat srozumitelně zájmy prostých občanů a tato strana bude tyto zájmy důsledně prosazovat jsme přesvědčeni, že si získá nesporný respekt k celé společnosti a podporu v následných volbách u značné části občanů i mimo tuto stranu.

Věříme, že III. sjezd uchopí tuto (poslední?!) současně mijející příležitost, která však neznamená o nic méně a nic více než vytvoření prostoru pro účinnou obhajobu potřeb a vůle řadových lidí práce všech kategorií a současně úsilí o systémovou změnu strany demokratickými prostředky, a to v kontextu současného poměru politických sil především v Evropě.

Přejeme si, aby pozornost a úsilí, které jsme občanskými cestami věnovali přípravě III. sjezdu, přispělo k posílení proudu rozumných, odpovědných a čestných lidí v naší zemi."

Pozn. red. — Z předloženého dokumentu vyplývá, že pokofení a ponižení občané se stále mylně domnívali, že parlamentní strana KSČM bude hájit zájmy prostých občanů státu. Ale nebude, stejně jako sociální demokracie. Politikům, kteří jsou nyní u moci, jde výhradně o jejich osobní profil a službu nadnárodním sionistickozednářským silám. KSČM nevyslyšela ani volání občanů v nouzi, dala přednost vnitřním intrikám a zůstala nadále tím prolihaným společenstvím jakým bývala. Její zástupci v parlamentu i ve vládě si tykali s bývalými komunisty v ODE, ODS a dalších stranách a jsou tedy přímo zodpovědní za stav, do něhož uvrhli náš stát. Nezbyvá než pamatovat si každého poslance, každého politika a podnikatele, a až dojde k účtování, postavit ho před veřejnost a navždy i s rodinou znemožnit. Protože ještě hůř než jejich tatíčkové a mamičky se chovají děti z normalizačních klanů, které již ve straně po dosažení určité moci nemusely být. Ti jsou dnes demokrati nejelitnější a jejich morálka i chování a prodejnost nejvíc přispěly k dnešnímu marasmu.

Časy se mění

Za dob Dumasových mušketýrů plativalo heslo "Všichni za jednoho, jeden za všechny"! Bylo prosyceno poctivým chlapstvem, odvahou a hlubokým přátelstvím. Však také ne neprávem vstoupili jeho nositelé do dějin. Aby se stali vzorem všem, pro které čest je největším majetkem.

Jenomže časy se mění a s nimi lidé. Není tedy divu, že se trochu změnilo i jejich heslo. Dnes zní: "Všichni na jednoho, jeden ode všech"! Že se vám zdá, jakoby se z něho ztratilo to krásné chlapství a bylo nahrazeno rozplizlou a sobeckou bezpohlavností? Tak to se vám nezdá, to je hrubý fakt. A i nositelé tohoto hesla se určitě také dostanou do historie. Aby se stali ukázkou toho, kam až člověk může klesnout, odhodí-li svoji chlapeckou čest!

Jako však existovali zastánci onoho původního hesla v dobách vlády francouzského Ludvíka — krále Slunce, tak se našli i v dobách z hlediska historiků téměř nedávnych. Mezi letci našich squadron RAF za 2. světové války, mezi mukly komunistických kriminálů, zavřenými nezákonně jen proto, že si nebyli ochotni nechat zlomit charakter a určitě existují mezi námi i dnes. Jdou třeba po různých cestách, ale ty všechny míří do jednoho bodu! Brzy se sejdou. A pronesou sborově ono pověstné heslo starých Dumasových mušketýrů. Pak se ti, kteří se řídí tím heslem modernizovaným, začnou třást! Jako se třásli kdysi páně kardinálovi gardisté. A bude to mazec. Nemáte chuť popohnat trochu čas? Já ano!

K.J.T., Heřmanův Městec

NEMOVITOSTI

MIKI SPIGL

Cermak Road Realty

6226 W. Cermak Rd. Berwyn, IL

Jestliže zamýšlíte prodat majetek, ohodnocuji zdarma v chicagském okolí. Procenta jsou velmi nízká, chcete-li koupit. Volejte 708-484-4800 nebo domů 708-562-7605

HOME FOR SALE. Harlem/-Foster location. Brick, 3 bedrooms, one bath, raised ranch, 2 car garage, new gas furnace, airconditioning & roof. Low \$170's, evenings (708) 867-8114.

PRONAJME SE:

Byt pro 3 až 4 osoby na 1. poschodí. Je třeba osobně vidět a dohodnout se. 2631 S. Ridgeland, Berwyn. Volejte Andy Šimo, (708) 484-6204

K PRONAJMUTÍ

Lyons - garden apt., 1 bedroom, appliances, central air and heat. Private home. Tel. 447-4957.

PŘEKLADY

IJK

Translation Service z češtiny do angličtiny a naopak

☆☆☆

I. J. KOVAR
P.O. Box 313
Riverside, IL 60546
or call
(708) 442-7115

Kde možno koupit HLASATEL:

- **Minařík Bakery**
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- **Brookfield (Minařík II.) Bakery**
9213 Broadway, Brookfield
Pouze nedělní
- **Austin a Čermák Rd.**
Cicero — stánek
- **Prague Sausage & Delicatessen**
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- **Redakce Hlasatele**
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- **The European Village, Ltd.**
6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- **Roh Oak Park & Čermák Rd.**
Berwyn — stánek
- **Čermák Rd. & East Ave.**
Berwyn — stánek
- **26th & Ridgeland**
Berwyn, stánek — nedělní
- **V New Yorku: Candy Store**
1437 - 1st Ave., New York, NY

HLEDÁME HOSTES:
Riverside restaurant, 3422 S. Harlem, Riverside, Ill.

CLEANING LADY - Available Monday and Friday. HONEST, DEPENDABLE: Call 749-4967 after 4 P.M.

WOODWORKER

English speaking quality woodworker needed for expanding line or custom products. Finishing skills & ability to work from a drawing are essential. Some experience with electronics and/or music a plus. Pleasant environment, excellent benefits. Apply in Person Monday through Friday between 8:30am-4pm to: PETERSON-ELECTRO MUSICAL 5821 W. 116th ST., ALSIP, IL.

HLEDÁM PRÁCI:

Opatřím starší lidi, uvařím, uklidím, pohlídám děti...Mluvim česky a slovensky. Tel. 708-484-4169.

HLEDÁ PRÁCI

Mladá, slušná žena, hledá jakoukoliv práci. Volejte 708-241-1814.

ATTENTION BERWYN

☆☆☆ POSTAL JOBS ☆☆☆
Start \$11.41/hr. + benefits. For application & info, call 1-(216) 233-9079 7am to 10pm 7 days.

Go against the grain. Cut down on salt.

Adding salt to your food could subtract years from your life. Because in some people salt contributes to high blood pressure, a condition that increases your risk of heart disease.

Poslouchejte

Československou

půlhodinku

na radiové stanici

WCEV 1450 AM

každou

středu a pátek

v 8.05 večer

řídí Jerry Jiráček

P.S. WASHINGTON

a weekly column by
U.S. Senator Paul Simon of Illinois

Deficit Erodes Family Incomes

People in the United States are slipping in their earning power, compared to other nations, and that will not turn around until and unless we pay attention to our deficit problem.

That is the reason President Clinton's efforts to reduce the deficit are so important. We are the first generation of Americans to live on a huge credit card and say, "Send the bill to our children and grandchildren."

But we are paying part of the bill already ourselves.

In 1986, the average manufacturing wage in the United States was higher than in any other nation. Today 12 countries top us.

We have what we call a poverty level for people in our nation. If you fall below that income line you are considered poor, though millions of Americans above that line have a real struggle.

The average family has between three and four members, and the poverty line for that average family is \$12,195 in 1990 dollars.

According to the U.S. Census Bureau and economist Lester Thurow, in 1979, 18 percent of the young males between the ages of 18 and 24 who worked full-time did not make that much money. In 1990, the figure for the same age group was 40 percent.

Those are unpleasant statistics. But millions of American families who do not know the statistics have felt the drop in income. They don't need the Census Bureau to tell them the facts.

In the 1980s, the deficit cost the nation about three million jobs, most of them in the manufacturing sector, where wages are higher.

Studies suggest that between 37 and 55 percent of our balance of trade lost to other nations is caused by our budget deficit. How?

Deficits cause interest rates to be high.

After President Clinton delivered his speech to Congress about

reducing the deficit, interest rates dropped slightly—just on the hope of action.

High interest rates cause two problems:

First, they reduce investment by businesses in the modern plant and machinery important in creating new jobs. The cost of borrowing money makes a profitable return less certain. On top of that, construction, particularly home construction, declines because high interest rates cause monthly payments on a home to be too high for many families, especially in the face of an uncertain job market.

Second, high interest rates send the value of the dollar up compared to money from other countries.

That in turn discourages exports from the United States to other nations, and encourages imports to us of products manufactured in other countries.

A study by the General Accounting Office in June of last year says that if we continue to follow the present deficit pattern, we will have a gradual slide in our living standards. But if we balance the federal government's budget by the year 2000, then by the year 2020, the average American will have a lift in income of 30 percent, no small amount.

You and I may not see that day, but our children and grandchildren will, and we should be planning for them.

President Clinton's plan — and no one agrees with it 100 percent — is the biggest deficit reduction proposal in the nation's history, and we need it.

If we could combine it with a balanced budget requirement in the Constitution, unless 60 percent of Congress votes to the contrary, then the nation's economic health would improve markedly.

I hope we have the good sense to do both things: Pass the Clinton package and adopt a constitutional amendment.

SEZNÁMENÍ

Ráda bych se seznámila se starším slušným pánem, se kterým bych ruku v ruce prošla jeseň života. Zn. Čechoameričanka".

Krásně ručně pletené svetry z Československa na prodej. Hezký dárek pro maminku neb babičku pod stromeček. Volejte 749-1891 nebo 749-1898.

A-1 QUALITY

(708) 241-1814
24-HOUR SERVICE

ALPINE AIR

Heating - Air Conditioning
Refrigeration - Plumbing

EUROPEAN - AMERICAN EXPERIENCE

Delší dobu jsem pracoval pro známou firmu Berwyn Western. Nižší a přijatelné ceny. Free estimate.

PAUL KULHAVY
Contractor

6719 Aspen Lane
Westmont, IL. 60559

PRAVDA O BOSNĚ

Válka v Bosně a Hercegovině

V Bosně a Hercegovině probíhá občanská, etnická a náboženská válka, ve které nikdo není bez viny. Jedna z jejích prvních obětí byla pravda. Civilní obyvatelstvo všech tří valdičských stran válku prohrálo už na jejím začátku. Násilí se dopouštějí všichni. Veliká část našich i zahraničních masmédií se všemožně snaží, i za cenu trapných dezinformací a nepravd, demonizovat Srby, udělat z války boj „zlých“ (Srbů) a „hodných“ (Muslimů). Do nedávna patřili mezi „hodné“ i Chorvati, než masmédiá připsala zprávy, že masakrovali Muslimy v centrální Bosně a že začali ofenzívu proti Muslimům v údolí Neretvy, včetně etnických čistek. Nicméně tyto zprávy neměly zdaleka tu publicitu jako zprávy o bojích se Srby. Předchozí masakry srbského obyvatelstva Chorvaty a Muslimy byly celosvětovou i naší propagandou značně ignorovány.

Hlavní příčiny tragických událostí v bývalé Jugoslávii jsou staré 50 let a jsou spojeny s existencí Nezávislého státu Chorvatsko, NDH (1941–1945), kterému jeho sponzoři Hitler a Mussolini dali Bosnu a Hercegovinu. Chorvatsko po jejich boku válčilo proti spojencům. Chorvatská fašistická organizace ustaševců a její spojenci, část bosensko-hercegovských Muslimů vyvražďili v NDH podle střízlivých odhadů přes 800 000 Srbů (etnické čistky byly tehdy spojeny i s fyzickou likvidací), přes 300 000 jich bylo vyhnáno do okupovaného Srbska, téměř čtvrt miliónu jich bylo násilím pokatolčeno. Část katolického kléru v NDH s ustašovci úzce spolupracovala. Koncentrační tábor Jasenovac (asi 100 km jihovýchodně od Záhřebu) zahubil za hrůzných okolností 600 000 – 700 000 lidí (Srbů, Židů, Romů, protiusašovských Chorvatů a Muslimů). V Titově Jugoslávii byla genocida v Jasenovci zahrávána do autu, dnes o Jasenovci vládcové Chorvatska nechťejí ani slyšet, jejich vojska tam vloni devastovala muzeum. V NHD byly stovky (!) „srbských Lidic“.

BREŽNĚVOVA DOKTRÍNA A NOVÝ SVĚTOVÝ ŘÁD

Zbavili jsme se Brežněvovy doktríny, ale Nový světový řád není dalek toho, aby vnucoval jako ana i násilím svá stanoviska, nejednou neobjektivní, nespravedlivá, často následkem velmocenských zájmů nabo neznalosti základních faktů, zneužívá lidské tragédie k dosažení sobeckých cílů. K tomu slouží i poslušné hlasovací mašinerie OSN, KBSE, ziskuchtivé Evropské společenství (ES). Světová masmédiá kromě výjimek, přinášejí zcela jednostranné, protisrbsky založené zprávy o událostech v Bosně a Hercegovině, předtím v Chorvatsku. Nasměrovanost zpráv je zcela zřejmá. Vloni na podzim TV společnost Sky News zajistila fantastickou dezinformaci. Ukazovali „pohřeb Srby povražděných Muslimů“, divné jen na tom bylo, že tam byl bradatý pravoslavný kněz a kolem kříže. Byl to tedy pohřeb povražděných Srbů. Sky News se za to prý omluvila. Byla to náhoda? Naše masmédiá, kromě čestných výjimek, jsou ve vleku světových. Naši pívní strategové se nechávají slyšet. Opačné názory téměř nikde nechťejí uveřejnit. Jeden přítel z naší jednotky UNPROFOR v Republice srbská krajina (RSK) to dobře vystihl: „Velmi mne šlve zreslování všech zpráv, které jsou v našem tisku uveřejňovány o RSK. Ty kreatury se ani nestydí, když je opisují z německých novin.“ Téměř denně by se dalo poukázat na záplavu dezinformací a jednostranných zpráv z bývalé Jugoslávie, v tisku, rozhlasu i televizi. Nemá být nová Jugoslávie a Srbové povšechně potrestáni za to, že si dovolili odporovat Novému řádu?

VZORY DEZINFORMACÍ

Je smutné diskutovat o lidských tragédiích jako o pouhých číselných údajích,

k přiblížení se pravdě je to někdy nezbytné. Vzorem jednostranné žurnalistiky a dezinformací o bosenských Srbech byly dva televizní pořady Nedělte Bosnu (5. prosince 1992) a Cestopis blízké války (14. dubna 1993). Oběma provázela paní Jitka Obzinová. V pořadu si vymysleli sto tisíc znásilněných muslimských žen. Muslimové, kteří rádi přehánějí, uvádí kolem padesáti tisíc, západní média, Muslimům tolik nakloněná, udávala dvace tisíc. V pořadu nebylo zmínky o znásilněných srbských ženách (tábor u Čapljiny, v Odžaku, nevěstince z donucení v Sarajevu, Tulce, a tak dále). Když v únoru 1993 před výborem Evropského parlamentu v Bruselu projednávali otázku znásilňování, srbská delegace se nedostavila. Belgické úřady jí totiž nedaly včas víza. Paní redaktorka mluvila o miliónu muslimských uprchlíků, což je hrůzná čísla, nic ale neřekla o 800 000 srbských uprchlících, vyhnancích z Chorvatska, Bosny a Hercegoviny, kteří jsou v nové Jugoslávii, v Republice srbské a v Republice srbská Krajina. Oni neopustili své domovy dobrovolně. K naší hanbě téměř nikdo z nich žádnou pomoc od nás nedostal. Chorvatí půvabný Mostar zcela „očistili“ od Srbů, nyní ho „čistí“ od Muslimů. Mluvilo se stále o bombardování Sarajeva srbským dělostřelectvem, nikdo nemluvil o bombardování jeho srbských částí Muslimy, o ničení převážně srbské Ilidže. Byly zasaženy i sarajevské nemocnice – nikdo neřekl, že generálové L. MacKenzie a po něm P. Morillon upozorňovali Muslimy, že rozmístí své dělostřelectvo do bezprostřední blízkosti nemocnic a jiných útavů. V lednu t. r. toto dělostřelectvo dokonce přímo střihlo z nemocnice v Koševu. V Sarajevu byla srbským dělostřelectvem poškozena půvabná Husrev begova, mešita z XVI. století, nikdo ale nemluvil o zničených pravoslavných kláštřech Žitomislić a Zavela chorvatskými jednotkami a Muslimy, o zničení památníku ustašovských obětí v Prebilovcích, o poboření řady pravoslavných kostelů... Byla ukázána hrůzná scéna masakru v ulici Vase Miskina (27. 5. 1992), ve frontě na chleba (16 mrtvých, moře raněných) – paní redaktorka opomenula říci, že to zřejmě nebyl srbský granát, ale inscenovaný masakr lidmi A. Izetbegoviće (výbušnina byla asi ukryta v nádobě na odpadky), k získání sympatií světa a vyvolání zahraniční vojenské intervenci proti Srbům. Podle tajných zpráv UNPROFOR a OSN o tom přinesl článek londýnský Independent dne 22. 8. 1992 (Muslimové masakrují své vlastní lidi). Totéž platilo o výbuchu při pohřbu dvou sirotků, atd. Paní redaktorka si popletla ostřelovače s kulometným hnízdem, nesprávně uvedla, že rodiny bosenských Srbů „davají své muže“ do armády proto, že dostanou více peněz a lepší příděly. Zřejmě nic neslyšela o mobilizaci. Trapně vystupovala nad záběry mrtvých, vypadalo to, jako by vraždila jen jedna strana... Na zmíně cestopis (Cestopis blízké války) se zřejmě projíždělo oblastí, kudy probíhaly opakované ofenzívy Muslimů ze Sebnice (listopad 1992, pravoslavné Vánoce v lednu 1993), s masakry místních Srbů, s nálezy jejich masových hrobů v Kamenici, Kravici, Milicích, Bratunci... Bylo zničeno na 50-60 srbských vesnic na západ od Driny. O tom nebyla ani zmínka, i když se projíždělo tímto krajem. Proč? Vždyť i generál P. Morillon byl letos v Bratunci na pohřbu zohavěných dětí z masových hrobů. Pořád se mluví zcela nasmýslně o a agresí Srbů v Bosně a Hercegovině. Je agrese proti vlastnímu domu možná? Bosensko-hercegovští Srbové bojují proto, aby jejich statisíce nezabynuly v novém holocaustu jako za druhé světové války. Bojuje armáda bosensko-hercegovských Srbů, není to jugoslávská armáda, jak si mnozí stále vymýšlejí. Nicméně tu bojuje regulérní chorvatská armáda, řádově 50 až 60 000 mužů, o jejíž

agresi proti východní Hercegovině prakticky nikdo nemluví. A co tisíce mudžahedínů z Iránu, Afganistanu, Saudské Arábie, atd.?... Oba pořady pomáhaly rozsvětovat nenávisť vůči Srbům a tím i mezi národy Bosny a Hercegoviny. Mohlo tam padnout alespoň několik slov o tom, že ne všude je nenávisť.

PŘEHRA DA UDÁLOSTÍ V BOSNĚ A HERCEGOVINĚ

Hlavními bezprostředními viníky tragédie této půvabné země byli ti, kteří překotně, předčasně uznali její nezávislost. Je dobré ale uvést několik skutečností – a naše masmédiá se o nich nezmínila – které byly jakousi rozbuškou této války, oficiálně „započaté“ v první polovině dubna 1992, aby se rozběhla za několik málo měsíců potom. Dne 1. března 1992 skupina chorvatsko-muslimských extrémistů přepadla v pravoslavném kostele v Sarajevu pravoslavnou svatbu. Byl zabit Nikola Gardović, otec ženicha, těžce zraněn byl kněz. Dne 31. března muslimští extrémisté v Bijeljini zahájili palbu ze samopalů do shromážděných Srbů. Muslimští snajperisté zabarikádovaní v revmatologickém ústavu v Ilidži postříleli začátkem dubna 1992 mnoho srbských civilů (snad dokonce 37). Skupina muslimských extrémistů Jusufa Praziny-Juky postřílela 2. 5. 1992 osm neozbrojených vojenských lékařů ve dvou dšpecích uprostřed Sarajeva, na mostě do Skenderije. Dne 15. 5. 1992, když se jugoslávská armáda v klidu, bez bojů, evakovala podle dohody Tuzlou do Srbska, byla přepadena kulometnou palbou a raketami, zahynulo a uhořelo 50 vojáků. A takových incidentů bylo mnoho, vyvolaných nejen Muslimy, ale i Chorvaty. Bosna a Hercegovina byly najednou zaplaveny době ozbrojenými a uniformovanými muslimskými „zelenými barety“. Tak nějak začal holocaust i v roce 1941...

NEŠTASTNÁ SREBRENICA

Ještě za starých dob tureckého panství v Bosně a Hercegovině muslimové žili víc ve městech, kde byl život poměrně lehčí, zatím co Srbové žili víc na vesnicích, velikých pastvinách, na horách. Proto Srbům patřilo kolem 60 procent území a nyníjší Vance-Owenův plán jim poskytl pouhých 43 procent, většinou ekonomicky méně významných. Při loňských plánech kantonizace Bosny a Hercegoviny měli Srbové dostat 55 procent teritoria – z výše uvedených kritérií. Proto při nyníjší špinavé válce Muslimové drží převážně města, do kterých přecháží Srbové za záchranou do vesnic a přecháží pod srbskou kontrolou.

Srebrenica ve východní Bosně byla příkladem zneužití lidské tragédie k účelům propagandy. Muslimská vojska ze Srebrenice byla zodpovědná za zničení desítek srbských vesnic v tom regionu, za vyvražďení jejich obyvatel. Podmínky života byly v Serbrenici hrůzné. Zarážející byly výmazy zahraničních masmédií z té doby. Zdroje francouzského ministerstva zahraničí si vymyslely urputné pouliční boje ve městě, ulice pokryté mrtvými. Londýnské Sunday Times hlásily 18. dubna 1993 hrůzy pouličních bojů, pravá hysterie o pouličních bojích a mrtvých v nich zachvátila švédská masmédiá v těch dnech (byl tam zrovna na návštěvě A. Izetbegović). Pak se ukázalo, že to nebyla pravda, vojska bosenských Srbů do města vůbec nevstoupila. Bublina splaskla, ale dezinformace obletěla svět... Když vojsko bosenských Srbů obsadilo muslimskou enklávu Cersku, propaganda bez odkladu hlásila masakr Muslimů. Generál P. Morillon ihned navštívil Cersku a vyvrátil tyto zprávy, podobně je vyvrátila i paní S. Ogatová z Vysokého komisařství pro uprchlíky. Katolický intelektuál T. Mazowiecki tomu nevěřil... Jak strašné, že se musí kontrolovat, kdo koho zabíjí. Ty vyděšené oči uprchlíků z kterékoliv strany nedají v noci spát.

KDO JE VINEN

Je zcela správné, aby byli potrestáni všichni ti, kteří páchali zvěrstva, válečné zločiny. Jenom je otázkou, kdo bude koho obžalovávat. Pokud by při posuzování zvěrstev bylo postupováno podobně jako při zpravodajství, plném dezinforma-

mací, ze spravedlnosti by se mohla stát fraška. Ovšem, viníky nejsou jenom ti, kteří zločiny osobně páchají. Vždyť ani vůdce gestapa H. Himmler osobně nezabíjel. Hlavními viníky jsou zřejmě ti, kteří to všechno nesmyslné zabíjení a ničení v bývalé Jugoslávii ze svých „vyšších cílů“ diplomaticky i penězi, dodávkami zbraní a propagandou navodili, naranžovali. Kdo byl v Jugoslávii před 6-7 lety, žádné násilnosti neviděl, vracel se domů spokojen ze země, kde bylo podstatně volněji než u nás doma a kde nás měli Muslimové, Srbové i Chorvati rádi. Bylo tolik šťastných smíšených manželství... Kdo je tedy v prvopočátku rozpadu Jugoslávie a všech tento rozpad následujících problémů, zabíjení a ničení? Kdo by měl jako první usednout na lavici obžalovaných? V přesvědčivém časopise diplomata Intelligence Digest stojí v úvodníku (30. 10. 1992): „Politika Evropského společenství k Jugoslávii, podnětená Německem, znamenala rozbití tuto zemi do pěti nebo šesti ministrátů, z kterých alespoň tři (Slovensko, Chorvatsko, Bosna a Hercegovina) by se staly německými vazalskými státy.“ Celkem ve stejné době (18. září) je v jednom dopise Lee Hamiltona, předsedy podvýboru americké sněmovny reprezentantů pro Evropu a Střední východ, napsáno: – „Mám stejné mínění jako vy, že mezinárodní komunita předčasně uznala následnické státy bývalé Jugoslávie. Zvláštní posel Vance a lord Carrington měli oba pochybnosti, které mi sdělili, o předčasném uznání Evropským společenstvím Chorvatska. Německo stanovilo agendu, určilo načasování a pohánělo Evropské společenství k činnosti, která pěkázela mírovému řešení, a ve skutečnosti učinilo mírové řešení krize v Jugoslávii více obtížným.“ Takže na lavici obžalovaných by na prvním místě měla usednout německá diplomacie a jako spoluviník příliš poslušné Evropské společenství, dezinformovaná americká diplomacie. A k nim mnoho ambiciózních politiků bývalé Jugoslávie, řada evropských státníků. Předčasně uznání Bosny a Hercegoviny, bez konsensu všech tří konstitutivních národů, znamenalo začátek tragických událostí této oblasti. Proti tomu už varovali zkušení diplomate C. Vance, Pérez de Cuellar, B. B. Gháli. Uznal to i lord Carrington.

MÁ BÝT VOJENSKÝ ZÁSAH ?

V poslední době se stále více uvažovalo o možnosti vojenského zásahu v Bosně a Hercegovině k ukončení války. Na začátku měly být nálety na vybrané vojenské cíle bosenských Srbů, aby byli přinuceni podepsat Vance-Owenův plán. Přitom Chorvatí a Muslimové, kteří plá podepsali, začali mezi sebou válčit kvůli mapám plánu. Probíhají mezi nimi etnické čistky. Proti komu by se tedy mělo zakročit? Mír a demokracie se přece neuskutečňují leteckými pumami. Při své dubnové návštěvě sídla OSN v New Yorku vyjádřil lord Owen zděšení nad americkou neznalostí problematiky Bosny. Přes záplavu dezinformací televize a tisku je americká veřejnost proti vojenskému zásahu. Podle Gallupova ústavu (květen t. r.) bylo 62 procent Američanů proti, 30 procent pro zásah. Mnoho našich „strategů“ (tisk, televize, rozhlas) se silně přimlouvalo za vojenský zásah proti Srbům. Bohužel, i náš prezident učinil v tomto směru nešťastné prohlášení ve Washingtonu o „razatní akci, případně i bombardování“. Vztahovalo se to pochopitelně na Srby, i když podle pozdějších Hovorů z Lán to prý nebylo protisrbsky zaměřeno. Komu se chtěl zalbit? V této souvislosti je nutnosouhlasit s premiérem V. Klausem, který vystoupil proti lacinému zjednodušování situace v Jugoslávii: „Já si nemyslím, že my jsme ti, kdo by měli jít v čele vojenských zásahů.“ Bombardování a vojenská intervence mír nepřinese, jen ještě zvýší bídu a utrpení všech. O válce a míru v Bosně a Hercegovině se nerozhoduje v Bělehradě, ale v Bonn a Washingtonu.

Napsali nám...

Je něco shnilého ve státě ...

Už půldruhého měsíce sháním zaměstnání. Běhám z jednoho konce Brna na druhý, procházím město křížem krážem pěšky, neboť nemám na jízdenky na tramvaj či autobus, a stále mamě. Několiknásobně jsem již zdolala sto jamích kilometrů, úspěšně hubnu tak, že to už přestává být hezké, a všude se mi dostává odpovědi: „Místo je už obsazené.“ Odpočívám prakticky jen v čekárně na tzv. pracáku. Nejedem nezaměstnaný by mi jistě řekl, že půldruhého měsíce není zase tak dlouhá doba. Jistě. Znáám „hledáče“ zaměstnání půl roku i déle.

Problém je v tom, že žiji zcela osamoceně, nemám nikoho, kdo by mě zatím živil a nepobíral žádnou podporu. Vím, že na podporu v nezaměstnanosti nemám nárok, neboť jsem tři a půl roku pečovala o těžce nemocnou maminku a potom jsem byla osm měsíců zavřená na tzv. protialkoholní léčbu. Právě proto, že jsem tvrdší odmítala dát maminku do domova důchodců a také proto, že jsem se v té době živila pletením, prodávám věci a hlavně jsem psala články. Pravidelně články do novin, opozičních deníků a týdeníků. Články, které se nelíbily žádnému vládnímu úředníkovi, prokurátorovi a už vůbec ne vládním mocipánům a věčně se myšlícím „neomyšlnému“ panu Hlavovi.

Jelikož bývalá paní domácí mojí maminky odcházela do důchodu a dále hodlala soukromě podnikat, potřebovala zlikvidovat dvě další osoby – mne a maminku. (Nebvly jsme totiž v jejím životě jediné zlikvidované.) Je „lékařka“ a náš bývalý byt je pro soukromou ordinaci víc než vhodný. Z pokoje a předstíne šlo udělat prostornou čekárnu s WC, kuchyň se přeměnila v ordinaci. Paní domácí coby lékařka má spousta známých s titulem MUDr., takže se jí podařilo, sice za dlouhou dobu, ale přece, sehnat dva prodejce „znalce“ z protialkoholní léčby. Ti pak u soudu křivě dosvědčili, že mi již čtyři roky ambulantně léčí, třebaže jsem je viděla poprvé v životě.

A bylo to. Dostala jsem se na půldruhého roku „za míče“. Moje články a otevřené dopisy hrály v mém případě samozřejmě primární roli: Inak bych musela být nejspíš zavřená podle nechalné proslulého paragrafu 103 a ještě bych se naposledy proslavila, neboť politické vězně

nyň za Hlavovy nadvládý přece nemámel (???) Protialkoholní léčbu, které jsem pochopitelně nepotřebovala a nepotřebuji a které nemělo s léčením nic společného, bylo užitečnější. Půldruhého roku jsem průměrně čtrnáct hodin denně myla nádobí a starala jsem se cca o šedesát vážně mentálně postižených pacientů. A to pouze za stravu a měsíční odměnu 150 korun.

Co bylo, bylo, nyní jsem na svobodě a bez konury v kapse živořím pod hranicí bídy hledám zaměstnání. Maminka nedobrovolně odpočívá v domově důchodců, kde jí za tu dobu odnaučili nejen chodit, ale i sedět a pohybovat se. A paní doktorka M. L., bývalá maminkčina domácí, soukromě podniká v našem bytě. Léčí lidi! Nejen to. Obohatala se o veškerý můj majetek nabytý počínaje a jehlou konče, neboť byt byl zlikvidován v době mé nepřítomnosti a paní doktorka neuznala za vhodné mě k takové malichernosti přizvat. Všechno přý patřilo mamiince. Převážná většina věcí byla však očividně mých (nové zařízení, nádobí atd., oblečení, sbírky, písemnosti). Měla jsem v maminkčině bytě nastěhováno kompletně všechno (svůj byt jsem pronajala nezařízený), a že jsem toho za čtyřicet let života nashromáždila hodně! Takže mi nezbyvá nic jiného, než začít znovu jako kdysi mlý veliký vzor – Jan Amos Komenský. Do zmíněného domu mám zákaz vstupu coby na soukromý pozemek. Nyní tedy nemám vůbec nic.

Navíc nedostanu od sociálního úřadu ani korunu. Nechci pravidelnou podporu, ale alespoň jednorázovou. Jak bych mohla také něco dostat, když jsem o této „sociálce“ pro její podvody psala už dříve články!

Těší mě, že nikdo, dělníky počínaje a lékaři konče, nepovažuje moji „vazbu“ za protialkoholní léčbu. To přece smí trvat nejdéle jedenáct měsíců. Potom by pacient musel dostat invalidní důchod, což nepřichází v úvahu. Jsem ojedinělý případ. Už tím, že jsem nutně tři poslední roky NEMOHLA pro péči o maminku a pro uvěznění nepřetržitě pracovat. Předtím jsem pracovala nepřetržitě osmnáct let, a to téměř stále pro nedostatek pracovníků za tři lidi, byla jsem samý přesčas. Moje přesčasové hodiny nejedem měsíc překročily povolený limit, nyní jsem na úrovni Řomů, kteří žádají o podporu a přitom nikdy v životě pracovat nechtěli.

Na úrovni přistěhovalců a uprchlíků z Rumunska, bývalé Jugoslávie, Albánie a jiných zemí už nejsme vůbec. Těm dal dobrodružný pan Havel ihned ubytování, stravu a ještě čtyřicet korun na denní útratu. Ale já MOHU zemřít hladem! Jsem JENOM Češka, dokonce Moravanka. Je něco shnilého ve státě...

Stanislava Hradilová, Brno

Nezávislá nezávislost

František Růžička

Tak vám nevím, paní Milerová! Jsem císařův a nebo patřím Bohu? Již v bibli se totiž píše: „Co je císaře, císaři, co je božího, Bohu“. Proto je potřebné průběžně odvádět desátky do císařské pokladny a nebo provádět úlitbu svým bohům. Podle vlastního vyznání a svědomí (pokud vůbec nějaké máme, či je neměníme s přicházející ryze stranickou vládou). Komu provádí úlitbu náš regionální denní tisk, by nebylo zase tak nesnadné vystopovat.

Cituje-li spisovatel Ladislav Vančura v jednom ze svých děl (Rozmarné léto), že je cosi na průběhu léta podivného, pak nezbyvá než parafrázovat a uvést, že i průběhy jednání městského zastupitelstva jihočeské metropole jsou poněkud podivné. Konstatuje tak pravidelně i zmíněný zastupitelstva města a podívejme se blíže na jednu osobu, jejíž jméno defiluje jako zřejmý příklad. Její nezávislost prezentuje až příliš často zejména šéfredaktor Jihočeských listů. Snad proto, aby byla vidět přízemní malost těch ostatních, či aby bylo v dostatečném časovém předstihu voličům vštěpováno, kdože je ten pravý do čela budoucí metroplitní radnice.

Není téměř vystoupení, kde by nebylo citováno jméno zastupitele Dr. Karla Vančaty se zvýrazněním jeho názoru a zejména jeho stranické NEZÁVISLOSTI. Jednání zastupitelstva o přijetí textu prohlášení o uznání protikomunistického odboje městem Č. Budějovice přineslo další perlu na šňůrce o prezentaci tohoto nezávislého (!) zastupitele. Tentokrát K. Vančata (zvýrazněno, že po dvacetiletém členství se v březnu 1991 s KSČ rozešel) požadoval vypořádání se s minulostí na bázi právního státu s trestně právní odpovědností porušitelů zákona, již by se měl domáhat každý, jemuž bylo ukrivděno (!). Podle jeho názoru přežívají potřeby nepřitele a současná vlna podněcování politických vášní je klasickým doktrinářským komunismem. Ve svém vystoupení podpořil myšlenku památníku, nicméně zdůraznil, že městu nepřisluší definovat pojmy „oběti a odboj“ a navrhl přimout místo deklarace usnesení, vyzývající parlament k neodkladnému přijetí zákona, který by tento problém řešil.

Zdá se, že regionální tisk (JČL) na některé údobí dějin velice rád zapomíná. Nezbyvá, než některá fakta připomenout. Protože jsem v posledních komunálních volbách byl jediným registrovaným a naprosto nezávislým kandidátem (zcela samostatná kandidátka s jedním kandidátem podložená stanoveným počtem podpisů občanů), nebylo tak těžké zalistovat v archivních písemnostech.

Ze znění přijatého volebního zákona bylo již předem jasné, že nezávislý kandidát, bez podpory nějaké politické strany, nemá ve volbách šanci. Byla to ryze matematická záležitost a plně se potvrdila. I třetí největší množství získaných hlasů nebylo dostačující pro úspěch při „výpočtu mandátu“. Do městského zastupitelstva bylo tehdy zvoleno ve třech volebních obvodech dohromady 60 zastupitelů. Za OF 16, KSČ 11, SPR-RSČ 6, ČSL a STranu zelených po 5, KDS, KAN a Sdružení podnikatelů po 3, ČSS, ČSSD a Panevropskou unii po 2 a LDS 1. Poslední šedesáté místo získal údajně následně označený „nezávislý“ kandidát. Dodatečně se mi podařilo podle protokolu zjistit, že to byl pan M. Čmejrek, který kandidoval na Stranu zelených na kandidátce „KOALICE 90“. Ten krátce po volbách z funkce odstoupil. Takže výpočet a přehled o NEZÁVISLOSTI je zcela jasný. NULA. Velká podržená nula.

Pokud jde o pana dr. Karla Vančatu, kandidoval za druhý volební obvod na druhém místě kandidátky KSČ. Tedy horký favorit. Co dodat? Soudruzi, vaše infiltrační politika se skutečně nezapře. V jakékoliv sféře vaší bohubilbě činnosti.

Dnes jsme již o malý krůček vpředu. Poslanecká sněmovna schválila návrh zákona o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu. Konstatuje se v něm, že KSČ byla organizací zločinnou a zavrženíhodnou obdobně jako další organizace, založené na její ideologii, které ve své činnosti směřovaly k potlačení lidských práv a demokratického systému.

Co zbyvá dodat? Byl-li někdo členem nacistické organizace, je bezesporu (nebo byl) nacist. Je-li někdo členem fundamentalistického náboženství, je bezesporu fundamentalista. A byl-li někdo členem (třeba méně než celých dvacet let) organizace zločinné a zavrženíhodné — pak je bezesporu — tím... Ano, tím, co je uvedeno výše.

Pokud jde o jednání městského zastupitelstva Č. Budějovic, je to především regionální tisk, který neustále předkládá plochu naleštěného zrcadla a klade otázku: „Řekni nám, benátské zrcadlo, kdo je nejchytřejší?“ Protože jen v pohádkách zrcadla mluví, zjevuje se v něm beze slova — avšak neustále — tvář jediná. Tvář „nezávislého“ kandidáta, který kandidoval jako favorit za zločinnou a zavrženíhodnou organizací (citováno ze zákona).

A protože i já jsem zvědavý, kladu svoji otázku: „Řekni mi kouzelné zrcadlo, kdo je nejchytřejší?“ — Postkomunistický tisk, přerozený z organizace zločinné a zavrženíhodné.

PRAVDA O ..

CESTY K MÍRU

O možnosti ukončení konfliktu v Bosně a Hercegovině nutno uvést dva názory: „Válka skončí, když přesvědčíte Izetbegoviče, že nikdo kvůli němu nepůjde do války a ať začne jednat se Srby, kteří mu jistě postoupí i část obsazeného teritoria“ (generál L. MacKenzie). „Mír v Bosně a Hercegovině nastane, dokud mezinárodní komunita nepřizná stejná práva všem třem národům Bosny a Hercegoviny“. Tedy i stejná práva říkat a zveřejňovat své pravdy (E. Wiesel, nositel Nobelovy ceny míru v r. 1986, po cestě v bývalé Jugoslávii).

Tím, že brutální sankce udělaly z Jugoslávie téměř koncentrační tábor, se mír nezajistí. Ani tím, že byla nová Jugoslávie začátkem května 1993 vyloučena na návrh Dánska (Evropské společenství) ze Světové zdravotnické organizace. Masmédia by měla více hlásit o místech, kde přátelské soužití národů Bosny a Hercegoviny ještě pokračuje, uvádět příklady. Ať se neradují ti, kteří v Jugoslávii zatím úspěšně uskutečnili heslo „Rozděli a panuj — divide et imperia“.

ČESKÁ NADACE
PŘÁTEL SRBŮ
A ČERNOHORCŮ •

INZERCE

PAINBALL – americká akční hra

Americkou bojovou hru Paint Ball začalo v roce 1981 hrát na soukromém pozemku 12 lidí. Dnes ji hraje na celém světě 12 milionů hráčů.

Ve hře se jedná o napodobování skutečných bojových situací, hráči se pohybují v přírodním terénu na vymezeném prostoru. Vyhrává tým, který ukofistí nepřátelskou vlnku.

Ke střelbě se používá speciálních zbraní, jež pomocí stlačeného CO₂ vystřelují želatinové kuličky, které nezpůsobí žádné zranění, pouze zanechají barevnou skvrnu. Bezpečnost hráčů je zaručena ochrannými brýlemi a obličejovou maskou. PAINTBALL CLUB BRNO otvírá nové hřiště v prostoru mezi Líšní a Ochotou, 1700 m za Velkou Klajdovkou (autobus č. 56).

Všechny zájemce o nezávadný dobrodružství srdečně zve PAINTBALL CLUB BRNO.

Provoz hřiště: SO – NE od 9.00 hod

PO – PA od 14.00 hod (na objednávku)

Závěrečná poznámka:

Proti této hře mohou být vzneseny různé námitky, ale faktem zůstává, že při současné vzrůstající se zločinnosti není na škodu umět přežít.